

ცდა სიღარიბის განელები...

ირაკლი კობახიძე:

**ვიწყებთ პროცესს, რომლის საფუძველზეც
განსორცხილდება სახელმწიფო
საწარმოების სრულფასოვანი რეფორმა...**

„სახელმწიფო საწარმოების სრულ-
ფასოვანი რეფორმა არის მსოფლიო
განის და საერთაშორისო საშალუტო
ფონდის ერთ-ერთი მოთხოვნა.
ძლივს ისეთ რაღაცას გვთხოვენ უცხო-
ელები, რაც სახელმწიფოს ინტერესებს
შეესატყვისება და ვფიქრობ, არ იქნება
ჩვენი მხრიდან სწორი, არ შევასრულოთ
შესაბამისი რეკომენდაციები, ამიტომ
ვინც უკვე პროცესს, რომლის საფუძ-
ველზეც განსორცხილდება სახელმწიფო
საწარმოების სრულფასოვანი რეფორმა,
რაც გულისხმობს მენეჯმენტის ცვლილე-
ბას, სისტემის გაჯანსაღებას, დახვეწას,
გაუმჯობესებას. ოპტიმიზაცია არის ერთი
მიმართულება, რაც მოგვცემს როგორც
ეკონომიის, ისე ეფექტიანობის გაუმჯო-
ბესების საშუალებას, მაგრამ ამასთან ერ-
თად მნიშვნელოვანი რეფორმებია გასა-
ტარებელი სახელმწიფო საწარმოებში,
რათა ეფექტიანობის ხარისხი მაქსიმალე-
რად გაუმჯობესდეს.
თუ ვფიქრობთ ჩვენ რეინიგებას, ენერგე-
ტიკას, ყველაგან არის შესაძლებელი მეთი

ხარტოეფექტიანობის უზრუნველყოფა, მეთი
წარმატების მიღწევა ჩვენი ქვეყნისთვის და
ეს აუცილებლად გაკეთდება. ენერგეტიკის
სფეროში, მაგალითად, ჩამოყალიბებული
იყო გარკვეული პრაქტიკები, რომელიც
პირდაპირ აზრკოლებდა ენერგეტიკის სექ-
ტორის განვითარებას. ეს პრაქტიკები თა-
ვიდან ბოლომდე მოისპობა და ეს გაკეთ-
დება უახლოესი მაქსიმუმ ორი თვის გან-
მავლობაში. იგივე არის გასაკეთებელი ყვე-
ლა სხვა სფეროში.
მაქსიმუმ გაკეთდება იმისათვის, რომ
გაპანსაღდეს სახელმწიფო საწარმოების
მართვის სისტემა ჩვენს ქვეყანაში, რაც და-
მატებით წაახალისებს ჩვენი ქვეყნის ეკო-
ნომიკურ განვითარებას. ამისთვის უახლო-
ეს მომავალში მომზადდება საკანონმდებ-
ლო პაკეტი, რომელიც წარდგენილი იქ-
ნება საქართველოს პარლამენტში და
მთხოვთ პარლამენტს, რაც შეიძლება
სწრაფად მიიღოს შესაბამისი საკანონმდებ-
ლო პაკეტი, რათა საგოლოოდ განსორ-
ცილდეს სახელმწიფო საწარმოების რე-
ფორმა“, – აღნიშნა პრემიერმა.

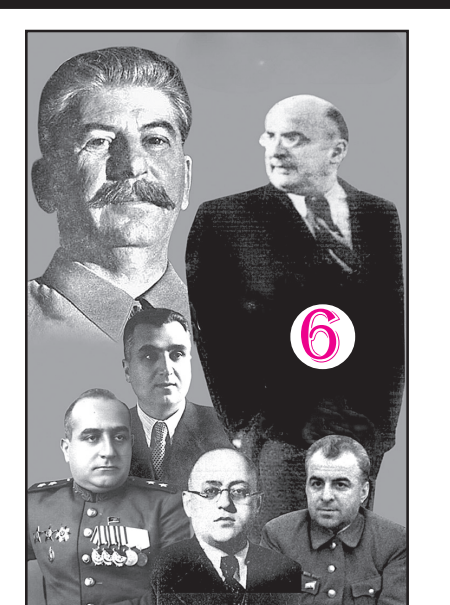
როგორც მოაგრობის მეთაურმა აღნიშ-
ნა, საქსტატმა გამოაქვეყნა სიღარიბის 2024
წლის მონაცემები, რომლის მიხედვითაც ეს
მაჩვენებელი 2,4 პროცენტული პუნქტით
შემცირდა.
„11,8 პროცენტი იყო სიღარიბის მაჩ-
ვენებელი 2023 წელს და ეს მაჩვენებე-
ლი 2024 წელს შემცირდა 2,4 პროცენ-
ტული პუნქტით, ანუ პირველად, 90-იანი
წლებიდან მოყოლებული, ჩვენს ქვეყა-
ნაში დაფიქსირდა სიღარიბის ერთმხრა
გარყვნეული 9,4 პროცენტი. მიწა, შე-
გახსენოთ, რომ 2012 წელს, როდესაც
„ქართულმა ოცნებამ“ გადაიარა ხელი-
სუფლება, სიღარიბის ზღვარს მიღმა
ცხოვრობდა მილიონ ასი ათასზე მეტი
ადამიანი ჩვენს ქვეყანაში, ეს მაჩვენე-
ბელი უკვე ჩამოხდა 350 ათასს.
წინვლა აშკარაა, თუმცა ჩვენი საბო-
ლოო ამოცანა არის სიღარიბის განულება
ჩვენს ქვეყანაში, მივიღივართ სწრაფი ტემ-
პით ამ მიმართულებით და აქაც გვაქვს
კონკრეტული საპროგრამო ამოცანა, რომ
4 პროცენტს ჩამოხდეს ეს მაჩვენებელი
2028 წლისთვის. ესეც არის აბსოლუტე-
რად რეალური, შესაბამისად, ამ ტემპით,
საშუალოდ პერსპექტივაში ჩვენ შეგ-
ვიძლია, რეალურად აღმოვფხვრათ
მოლიანად სიღარიბე ჩვენს ქვეყანაში. ეს
არის ერთ-ერთ უმთავრესი ერთგნული
ამოცანა ჩვენი ქვეყნისთვის“, – განაცხა-
და მრავალი კობახიძემ.

„ყინული უკვე ④ დაიძრა!“

**ურთიერთობის
გადაბვირთვა,
როგორც
ეფარება ურთიერთ-
პატივისცემას...**

**სამხრეთ კავკასია
ამერიკის ოკიუპიზმი და
საქართველოსთან
პოლიტიკის გადაბვირთვის
მკრთალი კონტურები**

ეს ჩვენი ისტორიაა

მეგრელთა საქმე

თბილისის მერალი პორტი - ქვეყნის სატრანზიტო ფუნქციის სიძლიერა ②

ირაკლი კობახიძე:

**თბილისის მერალი პორტი საკვანძო როლს
შეასრულებს კავკასიისა და ცენტრალური
აზიის რეგიონის სავაჭრო ნაკადების
ზრდაში, კიდევ უფრო გააძლიერებს
ჩვენი ქვეყნის სატრანზიტო ფუნქციას**

აჰმედ ზინ ალი ალ საიედი:

**საქართველო არის მრავალი
საინვესტიციო შესაძლებლობის
ქვეყანა, ნიჭიერების საბადო,
რაც უფრო წარმატებული
თანამშრომლობის საშუალებას გვაძლევს**

რუსეთი ბერლინსაც დარტყმით ემუქრება!

სილა მაკრონს და სილა ოჯახურ ტრადიციებს?!

ვაჟა ფიფია - გულისხმიერი ადამიანის უნაკლოდ განვლილი გზა!

იხ. 7 გვ.

თბილისის გზა პორტში – ქვეყნის სატრანზიტო ფუნქციის სიძლიერე

ოფიციალურად იხსნება და სრულფასოვან ფუნქციონირებას იწყებს თბილისის გზა პორტი, რეგიონში პირველი თანამედროვე სარკინიგზო საკონტეინერო და სატვირთო ტერმინალი. ეს არის უნივერსალური სტრატეგიული ობიექტი, რომელიც საკმაოდ როლს შეასრულებს კავკასიისა და ცენტრალური აზიის რეგიონის სავაჭრო ნაკადების გაძლიერებაში.

თბილისის გზა პორტი 28.5 ჰექტარ ტერიტორიაზე სამ შავალ შენობაზე, უკვე ამოქმედდა პირველი ფაზა, რაშიც ჩაიღო 21 მილიონი აშშ დოლარის ინვესტიცია და ამ პირველი ფაზის დასრულების შემდეგ შესაძლებელია წელიწადში 100 000 კონტეინერის დამუშავება. ღირებულება დასრულების შემდეგ მისი სიმაღლეა 200 000 კონტეინერამდე გაიზრდება. ეს არის უნივერსალური სტრატეგიული ობიექტი, რომელიც შეემატა ჩვენს ქვეყანას და ეს ობიექტი ჩვენს საგზაო პორტებთან ერთად, როგორც არის შოთის, ბათუმის და შემდეგ უკვე ანაკლიის პორტები, საკმაოდ როლს შეასრულებს კავკასიისა და ცენტრალური აზიის რეგიონის სავაჭრო ნაკადების გაძლიერებაში.

„ეს მნიშვნელოვნად გააუმჯობესებს კონტეინერების დამუშავებისა და გადაადგილების ოპერაციებს, განსაკუთრებით კი ჩინეთიდან და შორეული აღმოსავლეთიდან „შუა დერეფნის“ მეშვეობით გადაზიდული ტვირთებისთვის.“

მშრალი პორტის სტრატეგიული მდებარეობა – პირდაპირი წვდომა საერთაშორისო ავტომაგისტრალთან, კავშირი ეროვნულ სარკინიგზო ქსელთან, სიახლოვე სომხეთისა და აზერბაიჯანის საზღვრებთან და თბილისის საერთაშორისო აეროპორტთან, მას რეგიონის ერთ-ერთ ყველაზე ეფექტურ ლოგისტიკურ ცენტრად აქცევს. მინდა, მაღლობა გადავუხადო ინვესტიორებს – „აზერბაიჯანის პორტების ჯგუფს“, ჩვენს პარტნიორებს არაბთა გაერთიანებული საამიროებიდან, ასევე ნორვეგიულ „ვილჰელმსენ პორტ სერვისს“, აღვიღებოთ კომპანია „ინვეკოს“, ყველა ინჟინერსა თუ მშენებელს, ვინც წვლილი შეიტანა ამ ძალიან მნიშვნელო-

ვანი პროექტის განხორციელებაში“, – განაცხადა საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი კობახიძემ თბილისის მშრალი პორტის გახსნის ცერემონიაზე.

სამაღლოზე სიტყვით გამოვიდა არაბთა გაერთიანებული საამიროების სახელმწიფო მინისტრი აჰმედ ბინ ალი ალ საიმი.

„ჩემთვის დიდი პატივია, რომ დღეს თბილისში კვლავ ვიმყოფები იმ იდეის ოფიციალურ გახსნაზე, რომელიც იქცა თბილისის მშრალი ინტერმოდალური პორტის სახით. ეს დინამიკა, მასშტაბი, ლოგისტიკური ობიექტი არა მარტო გააძლიერებს ვაჭრობას საქართველოსთან და მთელ ცენტრალურ აზიასთან, არამედ გააძლიერებს კომერციულ გამტარიანობას აღმოსავლეთ-დასავლეთით და გაზრდის ვაჭრობას. ჩვენ ვატარებთ სანაწარმო-სამომხმარებლო ტვირთებს აზიიდან, მათ შორის ჩინეთიდან, ცენ-

ტრალური აზიიდან ევროპის მიმართულებით და პირიქით. ჩვენ ვაღრმავებ ჩვენს ურთიერთობებს საქართველოსთან – სტრატეგიულ, გლობალურ პარტნიორობას. ეს არის ჩვენი ხედვებისა და ფასეულობების გაზიარება, ჩვენი სულისკვეთება, რომ ურთიერთსასარგებლო ვაჭრობა ვაწარმოოთ და ეს იქცეს მშვიდობის, წინსვლისა და სტაბილურობის გარანტიად.“

ჩვენი თანამშრომლობის საფუძველზე, რომელიც განსაკუთრებულ ტარიფებზე იქნება დაფუძნებული, საქონლის 95 პროცენტი გატარდება ამ პორტის საშუალებით, გაძლიერდება საქართველოს სავაჭრო პარტნიორობა მთელ მსოფლიოსთან, ჩვენს ერებს შორის“, – აღნიშნა არაბთა გაერთიანებული საამიროების სახელმწიფო მინისტრმა.

მისივე თქმით, აბუ დაბის საპორტო ჯგუფის ინიციატივა და ინვესტიცია ამ კონკრეტულ ინტერმოდალურ პორტში მნიშვნელოვანია, რადგან ეს ეფუძნება თანამშრომლობას და

მზარდ ურთიერთობას საქართველოსთან.

„არაბთა გაერთიანებული საამიროები მოუთმენლად ელოდება უფრო მეტ ინვესტიციას, მეტი კაპიტალის დამანდვას საქართველოში. ჩვენ ყველაფერს ვაკეთებთ, რათა საქართველოს მთავრობასთან ახალი შესაძლებლობები ვიპოვოთ ინვესტიციების განსახორციელებლად. საქართველო, გარდა იმისა, რომ არის მრავალი საინვესტიციო შესაძლებლობების მქონე ქვეყანა, ასევე ძალიან დიდი ნიჭიერების საზღაო, რაც ჩვენ გვაძლევს საშუალებას, კიდევ უფრო მოვიზიდოთ და ეს თანამშრომლობა წარმატებული გავხადოთ.“

საქართველოს კულტურა არის ის, რასთანაც ჩვენ ძალიან ხშირად გვეწყება შეხება მომდევნო წლებში. დიდი მადლობა მინდა, გადავუხადო საქართველოს მთავრობას დახმარებისთვის, მადლობას ვუხდით ასევე ინვესტირებისთვის“, – აღნიშნა აჰმედ ბინ ალი ალ საიმი.

„მე ვარ ქართველი და, გასაღადამ, ვარ ევროპელი“...

(პოლიტიკური იუმორისკა)

ჩემს თვალწინაა გერმანელი მხატვრის ოტო დიქსის (1891-1969) ტრიპტიქი სახელწოდებით „ომი“.

განსაკუთრებით დაკვირვებ მის ცენტრალურ ნაწილს. ფერებში მხატვარი წარმოდგენილი ოსტატობით გადმოსცემს ომის შედეგს: ერთმანეთში შეზღუდულ გვამებს, გვამის ამოშვებულ კიდეებს, დამახინჯებულ თავის ქალებს, დამტვრეულ სამხედრო ტექნიკას, მასზე გადახრილი ისევ გვამებს, გარდაცვლილების მიმოზნეულ თავის ქალებსა და ძელებს, ღვთაებაში გადასულ ისევ გვამებს, გასრული და გაწყვეტილ სხეულის ნაწილებს... ასე რომ, ამის შემყურეს ეჭვი აღარ ეპარება – აქ სიკვდილის ზეიმი და აპოთეოზი.

მხატვარი მოგვინოვებს: ისურვებთ ომს თქვენი სამშობლოსთვის?! როგორც არ უნდა ვლანდოთ პაციფიზმი და მხატვრის მიერ ომის მატერიალისტური შეფასება, სურათი მაინც ტოვებს ჩვენში ზიზღს ომისადმი და მის სრულ მიუღებლობას.

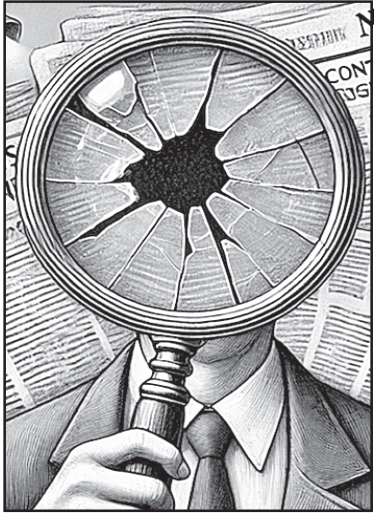
მაგრამ არის ჩვენში ადამიანების გარკვეული ფენა, რომელსაც სწორედ მატერიალისტური თვალსაზრისიდან გამოვლინარე სურს კაცთა ამოწყვეტა და მოსახლეობის

მოსპობა. ვინ არიან ისინი? იმართება ოპოზიციის თავ-კაცთა შეკრება. მსჯელობენ: რატომ ვერ შეძლეს არსებული წეს-წყობილების დამხობა. ერთ-ერთი მათგანი აცხადებს: იმიტომ, რომ ჩვენ არ გვყავს ქარიზმატული ლიდერი. გაისმის კითხვა: სად ვეძებთ გამოსავალს? სიტყვას იღებს მსუქანი ქალბატონი და მომხიზვლელი ღიმილით ამტკიცებს: უნდა შევეცადოთ, რომ ამოწყდეს მთელი მოსახლეობა! როგორ, ჩვენს? – გაისმის შემოფოთებული შეძახილები. რატომ „ჩვენს“, – პასუხობს მსუქანი ქალბატონი; თქვენ დაგაგინყდათ, რომ ჩვენ ევროპელები ვართ და ჩვენი სამშობლო ევროპაა, როგორც ეს განაცხადა ცხონებულმა ზურაბ ჟვანიამ, რისთვისაც იგი თვით მიხვილ სააკაშვილმა დიდუბის პანთეონში დაკრძალა. ასე რომ, ჩვენ აქედან გადავსახლდებით ჩვენს ნამდვილ სამშობლოში, ევროპაში, ხოლო დანარჩენი მოსახლეობა აქ უნდა ამოწყდეს, რათა დაეშოს არსებული წეს-წყობილება!

მსუქანი ქალბატონის სიტყვამ დიდი ტაშისცემა დაიმსახურა...

ვიქტორ რეხილაძე

ამ დღეებში ყველაზე ვიწროდ ახლო აღმოსავლეთის ტურნეში მყოფი ევანუელ მაკრონის და მისი მეუღლის ინსტიტუტის თვითმფრინავში, სადაც საფრანგეთის პრეზიდენტს სოლმა სხვაში „მოუწოდებით“ სთხოვია!

ამ აგვისტოში დიდი გამოხმაურება მოჰყვა, ხოლო ევანუელ მაკრონმა განაცხადა: ცოლ-ქმარმა რაღაც გავიწყობოდა, წავიდავარ, სულ ეს იყო და მემი ანაფრთხი.

საქართველოში შეიძლება ჯერ კიდევ გაუკვირდეთ მამაკაცებს, ცოლმა ხელი როგორ უნდა მომიქნოს საჯაროდ, თუნდაც ავიალაინერის თანამშრომლების თვალწინ, თვითმფრინავში, მაგრამ იქვე გამოხატვის ფემინისტები, ამ მიდგომას ქალის მიმართ „ჩამორჩენილ, გომურ“ დამოკიდებულებას მიაწერენ და ძველქართული ტრადიციის მიხედვით მამაკაცის, როგორც ოჯახის თავკაცის, წინამძღოლის როლის ამოძრავებს იმ აქტივებზე დგომაზე შეეცდებიან, სადაც წმინდა წყლის ლიბერალური დგანა, ხელმოკლეობის მიმართადაც იყო. ივლიანობა, აფერის ტემის და ავანტიურისტების, და, რა თქმა უნდა, ფემინისტების: კოლექტიური ბაია პატარაობა, ვიღაც ვოლანდები, სუბელიანები და ათასი ჯურის ატრაქციული მესაფრე, ჩვენ რომ გვიქნევს თითქმის „მწელებს“ რომ გვეცხადებინ.

სულ ვამბობ, ახალი ლიბერალური წამხდარი კომუნიკატი-ბოლშევიკების რეინკარნირებული სულები არიან-მეთქი.

საყოველთაოდ ცნობილია, რომ ფემინიზმის თეორიის მნიშვნელოვანი მიმდევრები და იდეოლოგიები იყვნენ: აგვისტო მებელი, კლარა ცეტკინი, მერი უოლსტონკრაფტი და სხვები.

მათ შესახებ, ვიმეორებოდა, ჩვენს მკითხველს აქვს გარკვეული წარმოდგენა. მაგალითად, ქალბატონი უოლსტონკრაფტი მე-20 საუკუნის დასასრულს ნაშრომში „ქალის უფლებების დაცვა“ უპირისპირდებოდა დამკვიდრებულ მიდგომას, რომ გაუიშვილები, სოციალური სტაბილურობის გარანტიისთვის, სახელმწიფო მოღვაწეებად უნდა აღიზარდნენ, ხოლო გოგონები კარგ დიდებად და ცოლებად.

„აღმაინის ზნეობა ვერ იქნება სქესით განპირობებული. დედის ან ცოლის თავისთავადი ზნეობა მამაკაცებმა მოიგონეს ქალების დასამორჩილებლად და მათი ანაზრების შესაძლებლად“, – წერდა იგი.

სხვაგან რა იყო, სხვა საკითხია, მაგრამ საქართველოში საუკუნეების განმავლობაში იყო თუ არა ქალის როლი უგულვებელყოფილი, იყვნენ თუ არა მამაკაცების მიერ „დამორჩილებულნი“, როგორც ამას ქალბატონი უოლსტონკრაფტი წერს, თქვენ თავად განსაჯეთ.

„ფარას“ კანონი ამოქმედდება და ეს არის ქალიან მნიშვნელოვანი იმისათვის, რომ სახელმწიფოს სუვერენიტატი, ჩვენი ეროვნული ინტერესები იყოს დაცული.

ირაკლი კობახიძე.

სილა გაკრონს და სილა ოჯახურ ტრადიციებს?!

მამაკაცი მიდგომა, დამახასიათებელი მამაკაცი ღირებულებების და თვისებების აქცენტირებით ქალებში, ანუ მასკულიზმში, იმდენად დომინანტური გახდა მსოფლიოში, რომ ოჯახის ფუნქცია, როგორც მომავალი თაობების ერთგვარი „დამცავი“ საშუალება, როგორც მყარი სოციალური უკრები, თანდათან კვდება და მასთან ერთად დასასრულისკენ მიდის დასავლური ცივილიზაციაც... ირღვევა ისტორიული მალანსი და ვლენდობით დამღუპველ ლიბერალურ ოჯახს, თითქმის ვადალიდებით მატრიარქალურ ცივილიზაციად, რომელიც კატასტროფის მოუტანს კაცობრიობას თავისი ორსული მამებით, დედაც და მამაც რომ კაცია, ან პირიქით...

მაგრამ დაუბრუნდეთ სილაგანულ ემანუელ მაკრონს, რომელიც იმის გარდა, რომ სრულიად შემთხვევით ჩვენს თვალწინ გახდა მეუღლისგან შეურაცხყოფის ობიექტი, თურმე ოჯახში მეუღლისგან ისედაც მრავალმხრივ ყოფილა „შევიწროებული“.

გარკვეული ხნის წინ ამერიკელმა ჟურნალისტმა კენდის ოუენსმა განაცხადა, რომ 2007 წელს ევანუელ მაკრონმა დაქორწინებულმა, მუდღეობა 24 წლით უფროსი ქალბატონი გრიზიტი მაკრონი, სინამდვილეში ყოფილა მამაკაცი და მას 30 წლის ასაკში შეუმცლია სქესი.

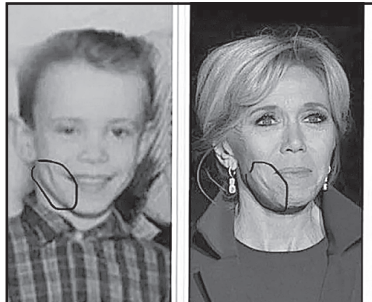

უნესკოს თქმით, გრიზიტის ნამდვილი სახელი 30 წლიან ყოფილა ჟან მიჰელ ტრონი და რომა სქესის შემცვლის ოუენსმა გაუჟღერა, უკვე ჰყოლია ხუთი შვილი თავისი მუდღეობაზე.

„მათ ყველაფერი გააკეთეს, რომ გაჩუმებულიყავი. მე მომივიდა წერილი. ეს იყო ბანალური გზავნილი მუქარებით სავსე. მაგრამ ყველაზე გასაოცარი და შოკისმომგვრელი იყო ის, რომ წერილი გამოგზავნილი იყო იურიდიული კომპანიისგან, რომელიც წარმოადგენს საფრანგეთის პრეზიდენტის ემანუელ მაკრონის იურიდიულ კომპანი-

ას. ჩემი აზრით, ასეთი რამ არ მომხდარა მსოფლიო ისტორიაში.

მე ვფიქრობ, არასდროს გასმენიათ შემთხვევა, როცა ქვეყნის მოქმედ ლიდერს გავგზავნოს მუქარის წერილი სხვა ქვეყნის მოქალაქისთვის. თუმცა რაც შემდეგ მოხდა, უფრო გასაოცარია. ისინი მთხოვდნენ, არ გამეშუადგნენ წერილის მიმართ.

წერილში ნათქვამი იყო, რომ საერთოდ არ არის ჩემი საქმე, ქალია ბრიჯიტ მაკრონი თუ კაცი.

გზავნილში ასეთი რამ ეწერა: „მადამ მაკრონი არაა ვალდებული, დამტკიცოს, რომ ის არის ქალი, ეს არ არის თქვენი საქმე, ეს შეურაცხყოფელია და არ არის იმის ადგილი, სადაც საჭირო, თუ რომელიც სქესობრივ გენდერს ეკუთვნის საფრანგეთის პრეზიდი ლედი.“

მე რომ ვყოფილიყავი პრეზიდენტი და ეთქვამო, რომ ჩემს მეუღლეს არ აქვს პენისი, მე ძალიან უბრალოდ დავამტკიცებდი ამას და არ დავინწყებდი ადვოკატებისთვის თანხების გადახდას, რომ გავგზავნათ ასევერდიანი მუქარის წერილები. მაკრონი კი ძალიან დიდ ძალისხმევას ეწევა, რომ დაამტკიცოს, თითქმის ეს ასე არ არის. ჩვენ ვთავაზობთ მას, ნათელი გახადოს მთელი ისტორია და გაიმართლოს თავი პრესის წინაშე...

*** * * თქვენ შეძლებთ არ იმით 54 წლის იზაბელ ფერაროს შესახებ, რომელიც იპოვებდა ევანუელსა და გრიზიტის უთმირთობის ფაქტებს. მან ამ ისტორიაში იპოვა ისეთი რამ, რომლის გამოც, მოსალოდნელი იყო, პასუხისმგებლობის საკითხი დამდგარიყო ფაქტზე, რომ გრიზიტის უთმირთობა ჰქონდა არასრულწლოვანთან. თუმცა ამ ამბის გახმაურებიდან ორ**

კვირამი მიზეზი ფერარო მკვდარი იპოვეს. ოფიციალური ვერსიით, ის წყალსაცავში გადავარდა. სამართალდამცავების ცნობით, ფერარო ჯერ კიდევ ცოცხალი იყო, სანამ წყალსაცავში აღმოჩნდებოდა. სიკვდილამდე რამდენიმე დღით ადრე მან დარეკა სათანადო ორგანოებში და ითხოვა, კვლევა დაწყებულიყო ამ მიმართულებით. თუმცა ეს

არ ყოფილა პირველი მცდელობა მაკრონის მეუღლის სქესთან დაკავშირებული საკითხის გარკვევის საქმეში.

2024 წლის სექტემბერში, სულ ახლახან, გრიზიტ მაკრონმა მოუხმო ფრანგულ სასამართლოში. მიიღო კომპენსაცია მორალური ზიანისა და სინდისის დაღწევის შესახებ. მუდღეობის შემთხვევით, რომელიც ორ ფრანგ გოგონას დაჰყავს. ისინი სომხალურ ქალაქში დიდი ხნის განმავლობაში ატარებდნენ, რომ გრიზიტ მაკრონი მამაკაცი იყო.“ – ამბობს ჟურნალისტი კენდის ოუენსი.

ესეც თქვენი დასავლური ფემინიზმი და მასკულიზმი, რომელიც ხანდახან კანონის ძალითაც იძიებს შურს სიმართლისთვის, საბოლოო ჯამში კი ვეღარ გაიგებ, ქალს უნდა სცე პატივი თუ ქალად გადაკეთებულ კაცს, სილის განცდას კაცს უნდა მოუთმინო თუ ქალბატონს...

კიდევ კარგი, დემოკრატია რუსულ საინფორმაციო წყაროებზე დაყრდნობით გავრცელებული ინფორმაციის გასაჯაროებაში ვერ დამდგენ ბრალს და პირნაპარდით „ქოცად“ ვერ მომნათლავენ, ვითომდა გამიზნული დემინფორმაციის გამო. ამ თემაზე უკვე დიდი ხანია ლაპარაკობენ ამერიკელი და ფრანგი ჟურნალისტები. ის კი არა, ჩემმა მეგობარმა, რომელიც წლებია, რაც საფრანგეთში ცხოვრობს, თქვა: მაკრონების ოჯახში ბრიჯიტის ჰეგემონიის და მისი სქესის შეცვლის საკითხზე საფრანგეთში უკვე კარგა ხანია დაუფარვად მიდის საუბრები.

ამ ბოლო ხანებში მამაკაცის როლის დაკნინების ტენდენცია იმდენად გაბანალურდა, რომ შეიძლება დიდი ყურადღება არც გავუქმებოდეთ ამზე. მაგრამ ემანუელ მაკრონის ტრადიციული განსხვავებულობა.

ქალბატონი თუ ბატონი გრიზიტი, 40 წლის მასწავლებელი იყო პირველად რომ შეხვდა 14 წლის სკოლის მოსწავლეს – ევანუელ მაკრონს და მასთან სასიყვარულო ურთიერთობა გააგა. მაშინ გრიზიტი უკვე აღარ იყო ჟან მიჰელ ტრონი. მას უკვე ჰქონდა გაკეთებული სქესის შემცვლის ოპერაცია.

როგორც ცნობილია, ქალბატონი ბრიჯიტ მაკრონი დაახლოებულია ბერნარდ არნოს (მსოფლიოს ერთ-ერთი ყველაზე მდიდარი ადამიანი, 75 წლის ფრანგი ინვესტიორი, მიწისმფლობელი და Art კოლექციონერი. – **პმ.**) და ვიტონების (პარფიუმერიის მაგნატი. – **პმ.**) ოჯახებთან, რომლებიც, თავის მხრივ, მჭიდრო ეკონომიკურ და პოლიტიკურ კავშირებში არიან ბრიტანელ მორგანებთან და როგორღონებთან, ეს უკანასკნელი კი იმ ყბადაღებული დიფსტეტიის მესვეურები გახლათ, რომლებიც ბოლო ხანებში ჩვენ კი არა პრეზიდენტ ტრამპზე დაუფარვად ლაპარაკობს.

დიფსტეტი, თავისი ბრიჯიტ მაკრონებით, ბერნარდ არნოებით, მორგანებით და სხვებით, სამწუხაროდ, მოქმედების მიზანს ღერძად ლგბტ პროპაგანდას, ტრანსგენდერობას და ფემინიზმს მიიჩნევენ და საბოლოო ჯამში, რატომღაც, უკმაყოფილებას გამოთქვამენ საქართველოს დღევანდელი მმართველობის მიმართ, თანაც პრინციპულად გვიკეტავენ გზებს ევროკავშირში ინტეგრაციისკენ.

ამ კონკრეტულ შემთხვევაში საწყალი მაკრონის ბედი, რომელიც თურმე 14 წლიდან სექსუალური ძალადობის მსხვერპლია და ნარკოტიკებში ცდილობს მიიმე კომპლექსების ჩაკვლას, არაა გადამწყვეტი, აქ საუბარია პოლიტიკურ, სოციალურ, საზოგადოებრივ და იდეოლოგიურ მიმართულებებზე, რომელსაც დიფსტეტიის მესვეურები ახვევენ თავს ჩვენსაირ მდგომარეობაში მყოფ ქვეყნებს და ხანდახან სჯიან კიდევაც გარკვეული „სანქციებით“.

ასეთი ტიპის პერსონები ცდილობენ საპუბლიკო განცხადებაში რეალური ცხოვრების განხილვაში შემთხვევითი და დამკვიდრებული სომხალური როლები შევსალონ, ტრანსფორმაცია მოახდინონ, რომოც აზროვნების, ისე ცხოვრების წესის და სუბორდინაციის, რომელთა დამდგმვა კონსერვატიული ნაწილის დარღვევის ტოლფასია. სწორედ ესაა ლიბერალიზმის სახელით მოქმედი, უსივრთილად დაფინანსებული ევანუელ-მაკრონების თავაშვრული მოქმედებების მიჯნაზე წყარო, იმ ევანუელის, რომელთა პარკაში, ქვეყნის სუვერენიტეტის დამარჩაოვად, უსხო ძალებისგან მხალდაწერილ სხვა ძალებთან ერთად, საპარაუდოდ, აღიკვეთება „ფარას“ სახელით ცნობილი კანონით, რომლის მოქმედება საქართველოში 31 მაისიდან შევიდა ძალაში.

ირანდა კალანდაძე

ამ კონკრეტულ შემთხვევაში საწყალი მაკრონის ბედი, რომელიც თურმე 14 წლიდან სექსუალური ძალადობის მსხვერპლია და ნარკოტიკებში ცდილობს მიიმე კომპლექსების ჩაკვლას, არაა გადამწყვეტი, აქ საუბარია პოლიტიკურ, სოციალურ, საზოგადოებრივ და იდეოლოგიურ მიმართულებებზე, რომელსაც დიფსტეტიის მესვერები ახვევენ თავს ჩვენსაირ მდგომარეობაში მყოფ ქვეყნებს და ხანდახან სჯიან კიდევაც გარკვეული „სანქციებით“.

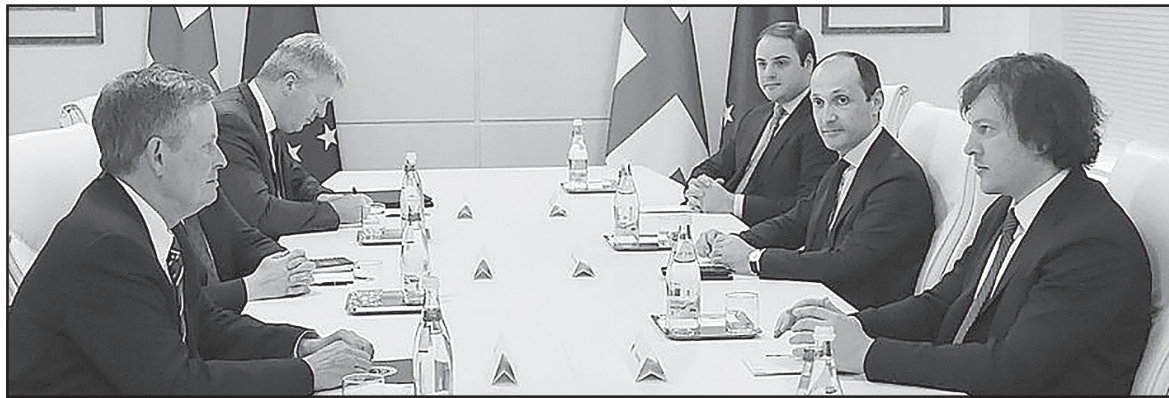
**სამხრეთ კავკასია
აზერბაიჯანის
ოზიუქტივუი და
საქარტველოსთან
პოლიტიკის
გადაბვირთვის
მკრთალი
კონტურები**

**გოლო დროს აგერიკი-
დან სპაანთველს მიმართ
გაპრთველი გაცნადაგერის
და წარსული ინტერესის
ფრწე, მისალოდნელია თუ
არა ორ ქვეყანას შორის ურ-
თიერთობის წყალზე გა-
დატვირთვა და წყალზელი-
ველი სწავლობის შიგნით მი-
უთითებს თუ არა კავკასიის
მიმართ ტრადიციის შესაძლო
საბარეო პოლიტიკაში დღის
წესრიგის კონტრუგერა?**

30 მაისს თბილისში ოფიციალური ვიზიტით ჩამოსული რესპუბლიკელი სენატორის **სიძი ღმინსი** შეხვედრას საქართველოს პრემიერ-მინისტრთან და პარლამენტის თავმჯდომარესთან, მმართველი გუნდის წარმომადგენლები „სტრატეგიული ურთიერთობის გაღრმავების დასაწყისად“ აფასებენ. პრემიერი ირაკლი კობახიძის განცხადებით, ეს ვიზიტი განსხვავებული იყო წინა კონტაქტებისგან და ამერიკასთან ურთიერთობის „ქანსალად გაღრმავების“ ახალ ეტაპზე მიუთითებს. მცდეცა გზავნილი გააუღერა ასევე პრეზიდენტმა მიხეილ ყაველაშვილმაც, რომელმაც სენატორის ვიზიტს პოზიტიური ნაბიჯი უწოდა.

ამ გზავნილების ფონზე, განსაკუთრებით აქტუალურია კითხვა: ხომ არ მინიშნებს ვაშინგტონის ახალი ტონი რეგიონში მოქმედი რესპუბლიკული პოლიტიკოსების მეშვეობით დონალდ ტრამპის შესახებ საგარეო პოლიტიკური კონტურების ფორმირებაზე, რომელშიც კავკასიის მიმართ დამოკიდებულება შესაძლოა მნიშვნელოვანდ განსხვავდებოდეს დემოკრატიის საზისაან?

ირაკლი კობახიძემ 30 მაისს გამართული ჟეხვედრის ჟემდეგ აღნიშ-

**ურთიერთობის გაღაბვირთვა, როგორც
ემყარება ურთიერთვაჭივისსხემას...**

60: „სენატორ სტივ დინსთან შედგა ქალიან კონსერვატიული, გეგმორული და პარლამენტული შეხედრვა. სუპარი იყო ზანსადი გადგვირთვის შესახებ სპარტეულოსა და აშშ-ს ურთიერთობაში. ეს არის გადგვირთვა, რთველიც ვეჭარება ურთიერთპატივისცემა, კონსერვატიული დიპლომატა და სტრატეგიული მიზნება“.

კომახიძემ კიდევ უფრო პირდაპირ დააფიქსირა პოზიცია იმის შესახებ, რომ ეს ვიზიტი წარსულში ჩამოსული ამერიკელი მაღალჩინოსნებისგან რადიკალურად განსხვავებული იყო.

პრეზიდენტმა მიხეილ ყაველაშვილმა კი აღნიშნა: „სენატორ დენისთან დიდირობი მეგობარულადაა იმაზე, როგორ ააშ-ოს ადამიანობა-შიაში იზრდება ინტერაში იმაზე-რი თანამგრობოლოგის მიმართ, როგორც პატივის სმევის საპა-რთველო სუვერენულ პოზიციებსა და მის დამოუკიდებელ საგარეო პოლსს“.

მისივე თქმით, ეს არის პოზიტიური სიგნალი აშშ-დან, რომ საქართველოს დამოუკიდებლობა და დემოკრატიული განვითარების გზა უნდა დაიწყოს ეროვნული თანხმობის საკითხად და არა გარე ზეწოლის ქვეშ ჩამოყალიბებულიად.

სენატორ სტივ დენისი რესპუბლიკელია, კონსერვატორი და ტრამპთან დაახლოებული პოლიტიკოსი, რაც მეტად ზრდის ანალიზის სივრცეს. მისი გამორჩენა თბილისში შესაძლოა, მიუჩინოთ როგორც სივრცის, რომ აშშ-

ის რესპუბლიკური ფრთა საქართველოში არ აპირებს დემოკრატიების მსგავსად მკაცრ და ღირებულებით პირობებზე დათუქნებულ მიდგომას.

ტრამპის შესაძლო საგარეო პოლიტიკა კავკასიის მიმართ შეიძლება უფრო ნაკლებად იყოს პროიორტეტზე ორიენტირებული იმ თვალსაზრისით, რასაც ნარმალიზაცია დემოკრატიული ღირებულებების დაცვის მოთხოვნა. ამის ნაცვლად, რესპუბლიკური ადმინისტრაცია შესაძლოა, ფუქსირდეს გეოსტრატეგიულ, ანტი-რუსულ და ანტიჩინურ ალტერნატივებზე, რომელთაც საქართველოს ადგილს უფრო მეტ მნიშვნელობას მიანიჭებს ეკონომიკური ან ენერგოუსაფრთხოების ჭრილში, ვიდრე დემოკრატიული უქსელის კუთხით.

ანალიტიკოსების ნაწილის აზრით, აშშ-სთან ურთიერთობის რეალური გადატვირთვა ჯერ მხოლოდ დიპლომატიური მანევრების დონეზეა. პოლიტიკის ცვლილების ტესტი, მათი შეფასებით, იქნება კონკრეტული ეკონომიკური ნაბიჯები, მაგალითად, პირდაპირი ინვესტიციების გაზრდა, სავაჭრო შეღავათების აღდგენა ან ენერგეტიკულ პროექტებში ჩართულობა.

სწორედ ასეთ ნაბიჯებს ელოდებოდა ის ანალიტიკოსები, რომლებმაც ფიქრობენ, რომ აშშ-ის სტრატეგიული მონებრის ფარგლებში, საქართველო კვლავაც ჩრება დასავლური ინფრასტრუქტურული პროექტების ნაწილად. ასეთ შემთხვევაში, ვამინეტონისთვის უფრო მნიშვნელოვანი ხდება საქართველოში სტაბილური პარტნიორობის მინარჩნება. ჯიორ ჯონარე-

ტული მთავრობის ცვლილებაზე ზე-
წოლა.

ანალიტიკოსი **თამარ ჰიჰნაძე**
თეძრეზს. რომ სენატორ სტივ ლეინ-

კრიტიკის ფონზე გადაღვას ნამბეის საერთაშორისო ურთიერთობების გაუმჯობესებისკენ. თუმცა, როგორც კიკნაძემ for.ge-სთან საუბარში აღნიშნა, ურთიერთობების სრულფასოვანი გადატვირთვა ჯერ კიდევ დროისა და მშვიდო ნამატებზე დამოკიდებულია – როგორც ამერიკის, ისე საქართველოს მხრიდან.

„თუ მართლაც არსებობს რესპუბლიკური ფრთის დატრამპის აღმინიჭრაციის გეგმა, გააძლიერონ გავლენა რეგიონში, ეს უახლოეს თვეებში კონკრეტული მხარდაჭერის მექანიზმებით უნდა გამოჩნდეს. მიუხედავად ამისა, მე მაინც ვფიქრობ, რომ საქართველო და მაზლიანად სამხრეთ კავკასიის მიმართ ტრამპის პოლიტიკის კონტურები საბოლოოდ მაღალი უტენის შორის დაგეგმვა და შესაბამისი შემოღობვა უნდა მოხდეს“.

რო მკათიო გახდება", - აცხადებს **303ნაძე**.

მისი შეფასებით, უკრაინის ომის საკითხი ერთ-ერთი მთავარი განმსაზღვრელია – სწორედ ამ კონტექსტზეა მიმხრობა როგორც საქართველოს, ისე მთლიანად რეგიონის უსაფრთხოება.

„თუკი რუსეთსა და ამერიკას შორის გარკვეული შეთანხმებები შედგა, ამ შეთანხმებაზე ჩვენზე ზეწოლა დასაძლევითიდან ანალიზობრივ მაინც შემცირდება. გასათვალისწინებელია ისიც, რომ ზეწოლის ქვეშაბლა თავად ტრამპიც იმყოფება“ – არც მის პარტიასი არსებობს ერთიანობა რიგ საკითხებზე, მათ შორის – სამხრეთ კავკასიასთან მიმართებით. სწორედ ამას მიუთითებს „მეგობარი აქტივ“, – დაძაბვის ანალიტიკოსი.

კენადის აზრით, სენატორ ლეინ-სის მიზნები და მისი შეხვედრები პრე-სიდენტ-მინისგან განსხვავდება იმით, თუ ვინაა მისი პირადი განცხადებით მნიშვნელოვანია იმ თვალსაზრისით, რომ „ვაშინგტონში მიიღებენ გეგ-ნად რაულ იოსებო იფორგამიას, ზოდად ახალ ადგილოვროსიმ სეალ-როს არსებობა ილგადნა“.

მისივე თქმით, ტრამპის მიერ დეკლარირებული მიდგომები ზევრი ადამიანისთვის მისაღებია და გარკვეულწილად ემთხვევა საქართველოს ხელისუფლების ღირებულებებს.

„ტრამპის პოლიტიკა ძალიან პრაგმატულია. ის სწორად აფასებს მდგომარეობას – არ უნებს რუსეთს სანქციებს და ცდილობს, მსოფლიო ამ დაძაბულობის მარნუხებიდან გამოიყვანოს. რუსეთს 24 ათასზე მეტი სანქცია დაუნესდა, მაგრამ არც ერთი მათგანი რეალურად არ მუშაობს – ისევე როგორც საქართველოზე დანესმული სანქციები. ამ პოლიტიკამ შედეგი ვერ გამოიღო – ურთიერთობები ფუჭდება და არსებითი ცვლილებები არ დგება. ამიტომ მაქვს იმედი, რომ ეს ტენდენცია შეიცვლება და საქართველოთან დაკავშირებითაც მეორე რაშის მოვლენება ნათელი“, – ამბობს ანალიტიკოსი.

მისი აზრით, „ყინული უკვე დაიძრა“ – გარკვეული ნამოჭები გადაღებულია და ახლა საჭიროა მოვლენების შემდგომი განვითარების მშვიდი და რაციონალური მოლოდინი.

ლიკა გერიკაშვილი

რუსეთი ბერლინსაც ღარბყვით ემუქრება!

**უკრაინის დაზვერვამ ორგანიზაცია-
ფი გაფრთხილება განაცხადებულა რუსეთის
ფინანსებისათვის ტერორიზმზე. გრიბინ-
სკისა და პრესკის ოქტომბრის აკადემიის
საკვლეპოში და სარკინიგზო ხი-
ლი, აიონი დაღუპულნი და დაზვე-
რულნი.**

ახვევ, უკრაინის დავაწვრთნავ რუსეთის ტერიტორიაზე მუნიციპალიტეტის და ირკუტსკის ოლქებში სატვირთო ავტომობილებით, კერძოდ ტრაილერებით გადაიტანეს დროშები, რომელთაც გალავნებზე ააოქმადეს და დაგოგნეს სახელდრო-საქაორო გავრთვით, დაზიანდა 40-ზე მეტი თვითმფრინავი, მათ შორის სტრატეგიული გომგდაგვრები. გავრთვით გომგდაგვრით, დაზიანდა 10-ზე მეტი თვითმფრინავი, მათ შორის 10-ზე მეტი თვითმფრინავი.

რუსეთი აღიარებს, რომ უკრაინამ სერიოზული ზარალი მიაყენა, განსაკუთრებით კი სტრატეგიული ზომბლამშენების განადგურებით. რუსეთის თავდაცვის სამინისტრო „ტელეგრაშე“ წერს, რომ უკრაინამ განაზოცუფლა ტერორისტული თავდასხმა ზურმანსკის, ირუტსკის, ივანოვოს, რიაზანისა და ამურის რაიონებში, თუშყა აცხადებენ, რომ ყველა თავდასხმა მოიგერიეს და, დრონების გაშვების შედეგად, აეროდრომების უშუალო სიახლოვეის მდებარე ტერი-

**ტორიაზე რამდენიმე საავიაციო ტექნიკას
ცეცხლი გაუჩნდა.**

თავის მხრივ უკრაინულ და დასავლურ მე-
დიამი ვრცელდება ინფორმაცია უკრაინის უსაფ-
რთხოებეს სამხატვრო (SBU) წყაროებზე დაყ-
რდნობით, რომ აზერაიციის – **„აზოზის ქსელი“** –
ორგანიზაცია წელიწადნახევარი დასჭირდა,
რომეღნავს თავდაცვის ძალების მეთაური ვასი-
ლი მალიუკი ხელმძღვანელობდა.

სხვადასხვა წყაროების შეფასებით, რუსეთის თავდაცვის ძალების ზარალი დაახლოებით 2 მილიარდ დოლარს მიაღწია.

თვითმხილველების ცნობით, დრონები სამხედრო ობიექტებზე გატყევილზე გაჩერებული სატვირთო ავტომობილებიდან აფრინდნენ. ამ ოპერაციამდე რამდენიმე სა-

ათით აღრე რუსეთმა უკრაინას რეკორდული
რაოდენობის – 479 ღრონით და რაკეტე-
ბით შეუტია.

ფორმის საზღვ ვითარება დაიძაბა. ამას გეგმა უკრაინის საკითხებში აშშ-ის პრეზიდენტის, დონალდ ტრამპის სპეციალური წარმომადგენლის კიტ კელოგის განცხადებმა, რუსეთსა და უკრაინას შორის კონფლიქტი, გარკვეული გავებით, მარიონეტული ომია. თავის მხრივ დონალდ ტრამპი აცხადებს, რომ ორი კვირის განმავლობაში გავიგებთ, ვლადიმერ პუტინი სამშვიდობო პროექტში ყალბად არის დაინტერესებული თუ არა, თუ ყალბადაა დაინტერესებული, ცოტა სხვაგვარი პასუხი გვეყენება. ტრამპმა უარი თქვა იმ ქმედებების გამხელაზე, რომლებიც მან მდიდრებს განხილვის რუსეთის დასასჯელად შე-

განაცხადა, რომ მოსკოვის მიმართ მისი ახალი „მკაცრი ენა“ თავისთავად საუბრობს. მან ასევე აღნიშნა, რომ რუსეთის წინააღმდეგ სანქციებმა შესაძლოა, ძირი გამოუთხაროს სამშვიდობო შეთანხმებას.

მოლაპარაკებების პარალელურად, გერმანიის კანცლერმა, **ფრიდრიხ შერცბე** უკრაინისთვის შორ მანძილზე მოქმედი Taurus-ის ტიპის რაკეტების გადაცემა არ გამოიციხა და აღნიშნა, რომ ამისთვის უკრაინელმა ჯარისკაცებმა რამდენიმეთვისაა გადაშადა უნდა გაეაორონ. კანცლერმა აგრეთვე განაცხადა, რომ Taurus-ის გადაცემა ნახევარ წელიწადში ან ერთ წელიწადში დღეს უკრაინას სარგებელს არ მოუტანს. ამიტომაც უკრაინის სამხედრო მხარდაჭერა უკვე დღეს იხვეწება.

„უკრაინისთვის მიწოდებული იარაღის მანძილზე არანაირი შეზღუდვა არ მოქმედებს – არც გაერთიანებული სამეფოს, არც საფრანგეთის და არც ჩვენ მიერ. აშშ-ის მხრიდანაც არანაირი შეზღუდვა არ არის. ეს ნიშნავს, რომ უკრაინას ახლა შეუძლია თავის დაცვა, მაგალითად, რუსეთის სამხედრო პოზიციებზე თავდასხმით. აქამდე ამის გაკეთება არ შეეძლო და ძალიან მცირე გამოწვევების გარდა, არც გაუკეთებია“, – აღნიშნა ფრეილდისი მერსვე.

06. 8 33

ჰოლა, გამორჩეულ სტუდენტთა ნაწერები კი ძალიან გამომადგა იმ საჯარო ლექსიაზე საგურამოში. ქართული პრესის კურსში ჩვენ რამდენიმე ლექსია დავეთმეთ სწორედ ამ თემას – „მამათა და შვილთა ბრძოლა“. სტუდენტებმა თავად გაინანილეს როლები – ზოგი ილია ჭავჭავაძე იყო, ზოგი გრიგოლ ორბელიანი, ზოგი – ნიკო ნიკოლაძე, ზოგი ვინ და ზოგი ვინ – „მამა“ თუ „შვილი“. მათმა უმეტესობამ კარგად დაინახა, რომ ეს თემა არ არის მხოლოდ ისტორია, რომ ამ თემაში გვერჩი რამ არის ისეთი, რაც მაშინ ქართულ პრესაში იყო აქტუალური და რაც დღეს ტელევიზიაში და სოციალურ ქსელებში იმგვარადვე აქტუალური. და რომ მაშინდელი გამოცდილების გათვალისწინება იქნებ უფრო სასარგებლოც იყოს ქვეყნის მომავლისათვის, ვიდრე ჩვენი – „მამებისა“ თუ „შვილების“ – ემოციური და სპონტანური გადაწყვეტილებები. ჩემი სტუდენტები ასაკით ძალზე ახლოს არიან ჩემს იმდღევანდელ მსმენელებთან და ჩემთვისაც უაღრესად საინტერესო იყო, როგორი ინტერესით ისმენდნენ მოსწავლეები ფრაგმენტებს სტუდენტთა ნაწერებიდან:

ჰოლა, აი, ამონაწერი ერთ-ერთი მესამეკურსელის დავალებიდან: „მნიშვნელოვანია, ხაზი გავუსვით, თუ როგორი იყო მამებსა და შვილებს შორის კონფლიქტი, არა მხოლოდ პირადი, არამედ საზოგადო თვალსაზრისითაც. გიორგი წერეთელი, (რომლის როლიც მე მხვად წილად „ლიტერატურული დებატების“ დროს) სხვა ქართველი ინტელექტუალების მსგავსად, ცდილობდა ბალანსის პოვნას მშობლიური კულტურისადმი ღრმა ერთგულებასა და ევროპული მოღონიზაციის სურვილს შორის. წერეთელს შეეძლო თავისი ქმედებები ამ ბრძოლის პრიზმიდან დაეხსახა. ერთი მხრივ, მას საქართველოს ტრადიციების შენარჩუნების მორალური ვალდებულება ჰქონდა, მეორე მხრივ კი, ესმოდა, რომ რეფორმები და განვითარება მხოლოდ ევროპული იდეების მიღებით იყო შესაძლებელი. დღეს საქართველო კვლავ ამ კონფლიქტის წინაშე დგას. ეს არის ბრძოლა ევროპული იდენტობისა და მოღონიზაციისთვის. თანამედროვე კონტექსტში, შესაძლოა, არა მხოლოდ ახალგაზრდობა, არამედ უფროსი თაობაც აყენიბიერებს ევროპის მნიშვნელობას, თუმცა ამ მიზნის მიღწევის გზებს ისინი სხვადასხვაგვარად ხედავენ. მნიშვნელოვანია აღინიშნოს, რომ თანამედროვე დროში მამებსა და შვილებს შორის კონფლიქტი და ბრძოლა ახალ ფორმებს იღებს, სადაც ყველა საკუთარ გზას ეძებს. ეს აღარ არის მხოლოდ ტრადიციებსა და ახალ შეხედულებებს შორის დავა, არამედ თაობებს შორის დიალოგი, რომელშიც განსხვავებების მიუხედავად, თითოეული მხარე უკეთესი მომავლისკენ ისწრაფვის. თუმცა, გვერჩი ახალგაზრდობისთვის ეს დიალოგი არასდროს იწყება. ის, რასაც ჩვენ ვხედავთ, არ არის იდეოლოგიური დავა, არამედ გაქცევის მცდელობა – პირდაპირი და გადატანითი მნიშვნელობით. ჩვენ ვხედავთ უიმედობით დაღლილ სტუდენტებს, რომლებიც, დღევანდელ აქტუალურ პრობლემებზე კამათის გავრძელების ნაცვლად, უცხოურ პროგრამაში მონაწილეობას და წასვლას ამჯობინებენ. და მე მათ არ ვადანაშაულებ – მეც ერთ-ერთი მათგანი ვარ. მაგრამ რა მოხდება, თუ ევროპის საბოლოო მიზნად არ შევხედავთ და მას ისეთად აღვიქვამთ, როგორადღაც ნიკოლაძისთვის ოდესღაც იყო – მავალითად, როგორც ქართული საზოგადოების ტრანსფორმაციის საშუალება. ევროპა შეიძლება დაგვეხმაროს იმის დახსენებით, თუ ვინ ვართ, რა გვაკლია

ჰოლა, მამათა და შვილთა ბრძოლისათვის

და როგორ შეგვიძლია გაცხდეთ უკეთესები. მაგრამ ამ ცოდნით არა ციურხში უნდა დავრჩეთ ან პარიზში, არამედ ფოთში უნდა დაგვრუნდეთ. და შესაძლოა, მაშინ შევძლოთ არა მხოლოდ წასვლა და დარჩენა, არამედ წასვლა, სწავლა, დაბრუნება და შეცვლა. ზუსტად ასე შეგვეცვალოს ნიკოლაძემ, წერეთელმა და სხვა „თერგდალეულებმა“. ახლა კი დროა, მათ „სამაგიერო გადაეხადონ“ და ჩვენც შევძლოთ სამშობლოს უკეთესობისკენ შეცვლა“. (გვანცა მელაძე).

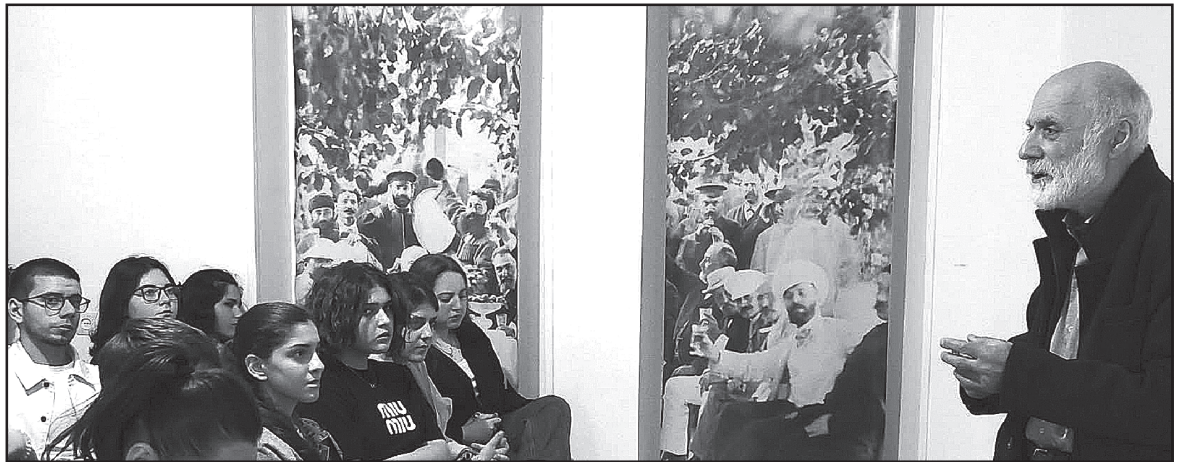
ჰოლა, აი, რას ამბობს სხვა მესამეკურსელი: „...ჩვენ რომ არ გამოვუტანოთ საკუთარ თავებს განაჩენი, ნიკო ნიკოლაძეს მოვესმინოთ: „რომელ მხარესაც უნდა მოვაქციოთ ყურადღება ჩვენი ქვეყნის ცხოვრებაში, ყოველგვან დავინახავთ, რომ ჩვენ სრულიად არაფერს არ ვაკეთებთ, ჩვენი საზოგადოების და ქვეყნის წარმატებისათვის. არც სკოლების საქმეში, არც მწერლობაში, არც ეკონომიურ ცხოვრებაში, არც ხალხის ზნეობით განვრთნაში. ჩვენი ცხოვრება ხავსმოკიდებული და შეჩერებულია და მარტო სხვის შემწეობის ცდაში და ლოდინში ვლევთ ჩვენ ჩვენს უმოქმედო და უმიზნო დღეებს“... თანამედროვე კაცობრიობის საჭიროებები ძველი თაობის საჭიროებებზე შენდები. ეს ისტორია ჩვენი ცხოვრების ნაწილია, ისევე როგორც „მამათა“ თაობა. ესეც რომ არა, სწორედ ევროპული წესი და ღირებულება გვიკარანახებს, რომ ყოველი თაობა განაგრძოს თვითონი წინაპრების განდამოცემული სიმართლესა და საუნჯეს და ზედ, თვითონაც გვერს ამატებდეს, ართავდეს და ამენებდეს“... (მარიამ მასილაძე).

ჰოლა, აი, ფრაგმენტი კიდევ ერთი სტუდენტის ნაწერიდან: „პიროვნებაზე წინ საერთო, ეროვნული მიზანი უნდა დააყენოთ, – გვეუბნება ნიკოლაძე. ჩვენ კი გვეძინება და კიდევ 5 წუთით ვწევთ წაღვიძარას. „ჩვენში, ვიტყვი მე, ვითომ განათლებული კაცები, ვითომ ახალგაზრდა პირები სულ სხვანაირ გზას და მოქმედებას ადგენენ. იმათ ან არასოდეს არ ჰქონიათ საზოგადოებრივი გრძნობა და საზოგადო სიკეთისთვის მსახურების სურვილი, ან, თუ ჰქონიათ, დიდი ხანია რაც დაუკარგავთ.“ ვითომ განათლებულებითაა სავსე ეს ქვეყანა, ოღონდ ახლა უცოდინარობაა მოდამი. საზოგადო სიკეთისთვის ბრძოლას მანამდე არ დადევნებთ, სანამ მარწხუხები საძილე არტერიას არ დაანგება მთელი ძალით. სამწუხარო ის არის, რომ ამდენი წლის მანძილზე ვერაფერი გვისწავლია ისტორიიდან – ნიკოლაძე და სხვები რომ ამგვარ დარიგე-

რესტული და ზოგიერთი მისი მეგობარი მას ამის გამო აზულინგებს და თქვენ რას გვირჩევთ. რა უნდა მერჩია?! რაც გვერჯერ მოთქვამს, იქაც გავიმეორე: მეზობლის ენის ცოდნა ერთ-ერთი მძლავრი იარაღია მასთან ურთიერთობის მოგვარებისთვის, რაგინდ ეს მეზობელი ოკუპანტი იყოს. ინგლისი რომ იყო საუკუნეების განმავლობაში, და ნაწილობრივ არის კიდევ, ოკუპანტი ისეთი უნდა, არადა თითქმის მთელი მსოფლიო ინგლისურად ლაპარაკობს. გარდა ამისა, საქართველოს ისტორიის XIX საუკუნე დიდწილად რუსულად არის დანერგილი – აქტებიდან მოყოლებული, ცალკეული მეცნიერებით დამთავრებული და მიკვირს, როგორ შეიძლება ადამიანი

მესამე ყვარელშია, მეოთხე თუ სულაც პირველი – საგურამოში. ხოლო ილია ერთია. გრიგოლ ორბელიანისგან განსხვავებით...

ჰოლა, სულ ბოლოს კიდევ ერთი ფრაგმენტი ჩემი სტუდენტის ნაწერიდან: „ის ამბავი ხომ გსმენიათ, ისტორია რომ ხშირად მეორდება. ჩვენ, როგორც ერს, ალბათ, მოკლე მესიერება გვაქვს, თორემ „მამათა და შვილთა ბრძოლა“ ხომ ვისწავლეთ სკოლაში. ეს „ვისწავლეთ“, სამწუხაროდ, ხმამაღალი განაცხადია. უფრო სწორი იქნებოდა გვეთქვა: ილია ჭავჭავაძის სამი წერილი წავიკითხეთ და გრიგოლ ორბელიანის ხუთი ლექსი ვისწავლეთ – კარგად, კითხვით. იმის გასაზრებლად, რომ „მამათა და შვილთა ბრძოლა“ საერთოდ არ იყო არც ბრძოლა, არც ომი და არც მაინცდამაინც მამები სცემდნენ შვილებს, ცოტა მეტი რამ უნდა ვიცოდეთ... თუკი მაშინ დაპირისპირება პრესის ფურცლებზე მიმდინარეობდა და ძირითადად იდეოლოგიითა შეპირისპირების ხარჯზე არგუმენტირებულ მსჯელობას წარმოადგენდა, ახლა ტელევიზიაზე, ან

მას გვაძლევდნენ, ჩვენ მაღვიძარას კიდევ 5 წუთით ვწევდით. გვეძინებოდა, გვეზარებოდა და რა გვექნა“... (კესო მანჩხაშვილი).

ჰოლა, აი, კიდევ ერთი სტუდენტური ფრაგმენტი: „ათწლეულები გავიდა, მაგრამ მაშინდელი თითოეული პუბლიკაციის წაკითხვისას დღევანდელი რეალობა იხატება. რატომ? იქნებ იმიტომ, რომ დღესაც ადამიანები იმავე შეცდომებს უშვებენ, რასაც მეცხრამეტე საუკუნეში? ისტორიული მაგალითების მიუხედავად და მათ გაუთვალისწინებლად მაინც ვერ აღორძინდა ერთი მუჭა საქართველო. თუ ნიკო ნიკოლაძე ფოთის თავკაცი იყო და ზრუნავდა მის განვითარებაზე, რატომ ისევე არ ზრუნავენ ახლა ჩვენი მერები? თუ ორბელიანი დიდი პატივით გააცილეს უკანასკნელ გზაზე მონიშნულ მდევებში, ახლა, რატომ არ შეგვიძლია იგივე? ერთადერთი ცვლილება მხოლოდ გარემო და დროა, ქართველი კი დარჩა ისევე ქართველად... საინტერესოა, სად გადის ზღვარი „მამათა და შვილთა ბრძოლის“ ველზე, რადგან ფაქტია, რომ ის დადგენილი ჭეშმარიტებასავით ერება ყველა დროს. ისიც საინტერესოა, სად მოთავსდება ადამიანის პატრიოტიზმი და სწავლობს თუ არა იგი ისტორიისგან რაიმეს. ბოლო კითხვაზე პასუხი ალბათ ოცდამეერთე საუკუნის ადამიანებმა იცინა. ნეტავ თერგდალეულებმა თუ იცოდნენ. ალბათ იცოდნენ, ალბათ ამიტომაც ინაა ნიკო ნიკოლაძემ სიცოცხლის ბოლოს: „საწყენია, რომ ამდენი ძალა შევადოთ საქმეს, რომელიც, როგორც ჩანს, არავის სჭირდება და, უკეთეს შემთხვევაში, ნაადრევია“. (ირინა ნასყიდაშვილი).

ჰოლა, კიდევ ორი რამ, რაც იმდღევანდელი ლექციიდან გამომყვა: ერთმა მშობელმა, რომელიც თავის ორ შვილს ახლდა, მკითხა – ჩემი შვილი რუსული ფენით არის დაინტე-

საქართველოს ისტორიის შესწავლა სურდეს და რუსული არ იცოდეს. იმ ყველაფერს არავინ არც ქართულად და არც ინგლისურად არ გვითარგმნის და დავრჩებით საკუთარი ისტორიის ვეება პლასტის გარეშე. ან კიდევ: ადრე იქნება თუ გვიან, იმედი გვაქვს, რომ აღდგება საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობა და რა ენაზე უნდა ველაპარაკოთ აფხაზეზს, სანამ ისინი ქართულს ისწავლიან და ქართველები – აფხაზურს?! ხოლო ის, ვინც მოსწავლეს, რომელსაც რუსული ენის შესწავლა სურს, აზულინგებს, ეტყობა, თვითონ ეზარება კიდევ ერთი ენის შესწავლა და ოკუპანტის ენას არ ვისწავლით, დაუჩემებია. ენის შესწავლა ძნელია, მაგრამ რამდენი ენაც იყი, იმდენად უფრო წარმატებული იქნები ნებისმიერ სფეროში, – აი, ეს უერჩიე იმ მშობელს მისი შვილებს თანდასწრებით. ჩემმა ქალიშვილმა ინგლისურიც კარგად იცის, იაპონურიც და რუსულიც. შვილიშვილები ჯერ პატარები არიან, მაგრამ მათაც, რამდენ ენასაც არ უნდა დაეუფლონ, აუცილებლად ევლინებათ რუსული.

ჰოლა, კიდევ ერთი: დიდი ხანია მანვალეს ეს კითხვა და წერილობით ჯერ არ მოთქვამს და რაკი ეს პოსტი ილია ჭავჭავაძის მუზეუმში მიღებული შთაბეჭდილებების ქვეშ იწერება, ბარემ ამასაც ვიტყვი. ამ ბოლო დროს არის ლაპარაკი იმაზე, რომ ზოგიერთი მუზეუმი თუ სხვა კულტურულ-საგანმანათლებლო დაწესებულება შეიძლება ერთმანეთს შეუერთდეს მათი უკეთესი მართვის მიზნით, როგორც ადრე საქართველოს მუზეუმი, ხელოვნების მუზეუმი და სამხატვრო გალერეა გაერთიანდა. არ არის გამორიცხული, რომ ამგვარმა გაერთიანებებმა მართლა კარგი შედეგი მოიტანოს. და სწორედ ამ ფონზე იქნებ მიზანშეწონილი იყოს ილია ჭავჭავაძის ოთხი მუზეუმის ერთ ქოლგაში მოქცევა? თბილისში ილიას ორი სახლ-მუზეუმი,

მის მიღმა, მუშტების ქნევა, საკუთარ სიმართლები უარგუმენტოდ დარწმუნებული ხმების ყვირილად იქცა. ის, რაც დავკარგეთ საერთო მიზანია. მაშინ მამებსაც და შვილებსაც საქართველოს მდგომარეობის უკეთესობისკენ შევცვალო სურდათ. ახლა კი ზოგს რბილი სავარძელი სურს, ზოგს მეტი თავისუფლება, ზოგს ნაკლები, ზოგს ევროპა, ზოგს სტალინის დამოყენება, ზოგს კი უბრალოდ „სოფლები და ჩამოსულები“ აღიზიანებს თბილისის ცენტრალურ ქუჩებში და ამის მოსაგვარებლად ილანძლება. ერთი სიტყვით, ახლა ქვეყნის კეთილდღეობაზე ზრუნვის აუცილებლობა, საკუთარ კეთილდღეობაზე ზრუნვის დაუოკებელმა სურვილმა შეცვალა. არადა, ჯერ კიდევ როდის ამბობდა ნიკო ნიკოლაძე, – ჩვენი პირადი მიზნების განზე განვუ უნდა შეგვეძლოსო, მაგრამ ვინ უსმენს. წერა-კითხვა არ ვიცით და ამიტომაც, რაც ენაზე მოვადგება, გაუჩერებლად ჩავძახებთ ხოლმე გაყრეცული ღრუბლით დაფარულ მიკროფონს. იმას არც ჭკუა აქვს, არც გონება და არც მაგიური ფილტრი, რომ რამე შეასხაფეროს, ამიტომ ზუსტად იმავეს ამოგვძახებს. ჩვენ კი სწორედ გადაძახილების ხარჯზე გვინდა ქვეყნის საქმის აწყობა“. (კესო მანჩხაშვილი).

ჰოლა, ეს ვრცელი და ამდენად არასაფეისბუქო ტექსტი 18 მაისს, მუზეუმების საერთაშორისო დღეს დაწერე. მაგრამ მხოლოდ დღეს ვაქვეყნებ. იმ შაბათის შემდეგ სწორედ დღეს მქონდა მორიგი ლექსია ქართულ პრესაში და მინდოდა, სტუდენტებისათვის შემეთანხმებინა, რა და როგორ ამოვიღე მათი ნაწერებიდან ამ პოსტისათვის. ერთ ფოტოსაც მოვძებნი და ამ საღამოს დავდებ ჩემს კედელზე. იმ იმედით, რომ „მამებიც“ ნაიკითხვენ და „შვილებიც“.

პაატა
ნაცვლიშვილი

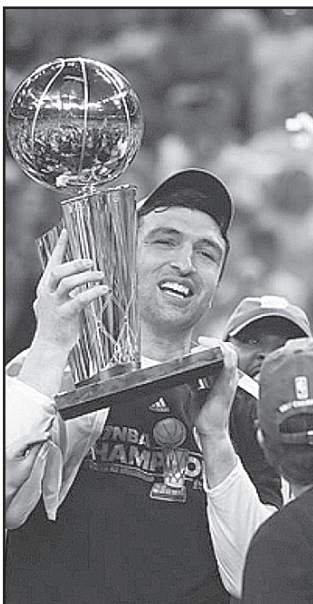

წმინდა გიორგის მფარველობით

პრემიერ-მინისტრი ირაკლი კობახიძის განცხადებით, ჩვენი ოთხი წლის მუშაობის შემდეგ მიღწეული შედეგების შესახებ უნდა ვსაუბრობდეთ.

ირაკლი კოგახიძე ხვია კვარაცხელიას
ჩემვიონთა ღიგის მოგება კიდევ ერთხელ
მიულოცა

„ეს არის უმაღლესი მწვერვალი ფეხ-
ბურთში და, რა თქმა უნდა, თითოეული
ჩვენგანისთვის არის განსაკუთრებული სი-
ამაყის საგანი. ჩვენი ქვეყნის გამარჯვება
— ასე აღიქვამთ თითოეულმა გულშემატკივარ-
მა მისი გამარჯვება და გარდა იმისა, რომ
გულგაცემო, მიღრობაქ უნდა გადაეხადოთ
მას იმ გამარჯვებისთვის, რომელიც ჩვენი

ქვეყანას მოუტანა. დარწმუნებული ვარ, რომ ეს არის მხოლოდ დასაწყისი იმ უმაღლესი მწვერვალებისა, რომელსაც ხეივანკვარაცხელია კიდევ ბევრჯერ დაიპყრობს. მინდა, მას სამშობლოდან ძალიან დიდი წარმატებები ეფუთვოდ.

ჩვენ გვაქვს ტრადიცია, როდესაც მაღალ მწვერვალებს იპყრობენ ჩვენი სპორტსმენ-

ნები, წარვადგენთ ხოლმე მათ უმაღლესს სახელმწიფო ჯილდოებზე და ვფიქრობ, ჩემპიონთა ლიგის მოგება არის ზუსტად ის წარმატება, რაც ასეთ დაფასებას იმსახურებს. მან, ნაკრებთან ერთად მიღწეული წარმატებისთვის, გასულ წელს, მიიღო ღირსების ორდენი და ჩემპიონთა ლიგის მოგებისთვის გვინდა, წარვადგინოთ ხეივა კვა-

რაცხელია ზმინდა გიორგის სახელობის გამარჯვების ორდენზე. ფეიქროზ, ეს არის ძალიან დამსახურებული ჯილდო, რომელსაც ის მიიღებს სახელმწიფოსგან. ამასთან დაკავშირებით გვეჩონდა კონსულტაციები საქართველოს პრეზიდენტთან, პარლამენტის თავმჯდომარესთან და ერთხმად მივიღეთ ეს გადაწყვეტილება. საქართველოს პრეზიდენტი მას დააჯილდოებს უმაღლესი სახელმწიფო ჯილდოთი - ზმინდა გიორგის სახელობის გამარჯვების ორდენით.

სავეე, ჩვენ გვყავს ორი სპორტსმენი, რომელთაც პრესტიჟულ საკლუბო ტურნირებში აქვე მიღებული უმაღლესი ჯილდო. ესენი არიან – კახა კალაძე, რომელსაც ორჯერ აქვს მოგებული ჩემპიონთა ლიგა და ზამა ფაჩუღია, რომელსაც სამჯერ აქვს მიღებული უმაღლესი საკალათბურთო საკლუბო მეჭედი – NBA, ორჯერ, როგორც კალათბურთოელს და ერთხელ – როგორც მენეჯერს. გადავამოწმეთ და მათ არ აქვთ მიღებული ანალოგიური ჯილდოები. ვფიქრობ, რომ დავგვიანებით, მაგრამ მათი ეს წარმატება უნდა დადაფასოთ. აქედან გამომდინარე, გადაწყვიტეთ ზაორი კახა კალაძე და ზაორი ზამა ფაჩუღია წარგადკონოთ წმინდა გიორგის სახელობის გამარჯვების ორდენზე. მადლობა მინდა გადაუხადო საქართველოს პრემიერმენტს და პარლამენტის თავმჯდომარეს ერთად მიღებული ამ გადაწყვეტილებითვისთვის”, – განაცხადა კომპანძიძემ.

საუკუნეს მოგეგმვა!

დიდი ნოდარ ახალკაცი რომ გვერდით ამოიყენებდა კაცს, მის მიმართ ძალაუფლებურად დადებითად განწყობილიყო, ხოლო როცა ქართული ფეხბურთის გერმუხის არჩევანს პროფესიონალიზმი და ყველა ის პიროვნული ღირსეული საფარულივდა, მხოლოდ საქმის

ერთგულება რომ ამკობდა, ყველა კითხვის ნიშანი იხსნებოდა.

რესპუბლიკის სპორტკომიტეტის ფეხბურთის სამმართველო უფროსის მოადგილის პოსტზე უზიზღოდ გატარებული წლები თავისთავად უკვე გახლდათ ბატონ **დავით კვინიკაძის**ათვის ნდობის ვოკუპის გამო-

სახსადგემლო კოზირი, მაგრამ ხომ იცით ერთი ფუთი მარილის ამბავი, ასეთად კი დამოუკიდებელი ქართული ფეხბურთის დაბადებამ მის მიერ 1990 წლის 15 თებერვლის ისტორიული დამფუძნებელი ყრილობის საორგანიზაციო კომიტეტის თავმჯდომარეობითა და თბილისის ჭადრკის სასახლეში უკიდურესი ვენებათაღლევის ფონზე განვითარებულ საწინასწარდ მოუღვენების საშავალითად გაძლილით მეტანილი სოლიდური წვლილი იქსა.

ჩვენი ურთიერთობა მოგვიანებით დაიწყო, როცა უფრო სავაჭროებსო ფეხმართის ფედერააციის გენერალურ მდივანთან სარედაქციო დავალებების შესასრულებლად გვინევდა კომუნიკაცია და როგორც სამშობლოში, ისე – გამორჩეულად უცხოეთში მივლინებების დროს, ყველგან და ყოველთვის, მისგან აღამაიწურ ყურადღებასა და პატივისცემას ვგრძნობდით. ასევე გრძელდება ამჟამადაც და მაღლიერების ნიშნად რუდუნებით ვუფრთხილდებით დამსახურებულ უფროს მეგობართან მაინც დისტანცირებულ კავშირს. რას ვიზამთ, ასაკი თავისას შერება.

ლონდონ, ეს ის შემთხვევაა, როცა საპასპორტო მონაცემებს განსაკუთრებული უნდა მივაგოთ პატივი – დიხა, მაგრამ დათო კვირიკაქის უკვე 85 წლის იუბილეს ვულოცავთ და მისეული ცხოვრების ჯანსაღი ნების გათვალისწინებით, გენამს საუკეთესო თარიღსა და მოქალაქეს.

იდღეგრძელებით, ვასილიძე!

„სრ“ სპორტის
რეაქცია

რამდენიმე დღის წინათ ბულგარულ პლოვდივში გამართული საგანგებო ნიშნის საფუძველზე ევროპის 82-ე ჩემპიონატი მართალაყ რომ საგანგებო ნიშნით დაეკავშირებინათ: ამ სოფელურ ასაკში ორადგილიანი გასაშუალო ნავთ მსუბუქ წონაში 2 – ათასმეტრიანი დისტანციამ პირველი ქართული ვერცხლი გიორგი კანთელაძემ და დავით ლაშქარეიშვილმა მოიხვეჭეს (ეროვნული ნაკრების მფრთხელი ნიკოლოზ მიქაელაძე).

ფორუმში მონაწილე 32 ქვეყნის 500-ზე მეტმა წარმომადგენელმა შედეგების 20 კომპლექტი გაითამაშა, რეგატა კი 2 ტიპის – მძიმე და მსუბუქი გასაშლელი ნავებით, ცალი და წყვილი ნიჩგების გამოყენებით ჩატარდა.

დავძენთ, რომ ტერინი ახალი ნესებით მოეწყო, რადგან პარიზის მარშანდელი ოლიმპიადის შემდეგ საერთაშორისო ფედერაციამ რეჟი- მაჟები გააუქმა, ხოლო გამარჯვებუ- ლები და პრიზიერები უშუალოდ ფი- ნალური გაკურგებისას აღინიშნა.

**დირსეული
ოსტაგის
დირსეული
შეგირდი**

დიდი სპორტული ტრადიციების მქონე აჭარის დედაქალაქმა ბათუმმა საქართველოს ჩემპიონატის უმაღლესი ლიგის ნორჩ მოჭადრაკეთა ფორუმე უმასპინძლა.
ჩემპიონატი როგორც ვაჟთა, ასევე გოგონათა 6 ასაკობრივ კატეგორიებში გაიმართა.

სასიხარულოა, რომ 8 წლამდე გოგონათა შორის ჩემპიონის ტიტული მოიპოვა ზესტათუნის N4 საჯარო სკოლის I კლასის მოსწავლემ **ნუკი ხუსკივაძემ**, რომელმაც ყვე-

ლა მეტოქე დაამარცხა და 9 ქულით 9 შესაძლებელიდან უახლოეს მეტოქეს 2 ქულით აჯობა!

ნუკი ხუსკივიძე საჭადრაკო ხელოვნებას ზესტაფონის სიმონ საყვარელიძის სპორტულ სკოლაში ეუფლება მწვრთნელის ვიორგი ჭანტურიძის ხელმძღვანელობით.

ბიჭიანი ნიკოლოზი

ლიდერის საფარი

40-მდე მკვანის 300-ზე მეტო.
მათ შორის 5 ქართველი წარმომადგენელი შეიკრიბა ავსტრიულ ლინცში, სადაც 2 დღეს გრძელდებოდა საერთაშორისო ტურნირი ელვისებურ და სწრაფ ჭადრაკში. მლიცში ყოველი პარტიისთვის თითოეულ მონაწილეს 3-3 წუთი ეძ-

ლეოლა ერთ სვლაზე 2-2 წამის დამატებით, სწრაფ ჭადრაკში კი 10-10 წუთი პლუს 5-5 წამი თითოეული სვლისთვის. აღსანიშნავია ქართველ ვაჟთა ნაკრების ლიდერის **ბაიურ ჯოგაძის** შესანიშნავი თამაში, რომელიმაც რაპიდში ვერცხლი, ხოლო მელიქში ბრინჯაო დაიმსახურა.

გაიხად — საამიროებში

მარმალი, კალენდარზე უკვე ზაფხულია, მაგრამ ჯერაც არ გავგნელებია ქართველ ჰოვისტებთან მოგვრილი სიხარული, რომლებმაც ამის წინათ ახალ ზელანდიაში დასრულებული მსოფლიოს ჩემპიონატის მე-2 ლივიზონის „2“ ჯგუფში ყველა შეხვედრის მოგვიტოვა პირველი ადგილი დაიკავეს და „ა“ ჯგუფში დანინაურდნენ.

ახლა ხან შესაძამისი საერთაშორისო ფედერაციის კონგრესზე მონაწილეობილი წილისყრით გაიარკვა, რომ გახსნად 20-26 მაისს ზედა ექვლონში აღარ შეგვრდოდ ჯვაროსნებთან ერთად არაშობა გავრთიანეშულ სამართლებში შეიკრებშიან ზასინძლეში, ზელგია, აესტრალია, ხორვატია და სერბეთი.

უნებლიედ გაემოგვრჩა

მკითხველის წინაშე გოდოში უნდა მოვიხადოთ, რადგან სტატიაში „ლიდერობენ ესპანელები“, რომელიც გამოქვეყნდა „საქართველოს რესპუბლიკაში“ (N74), უნებლიედ გამოვეჩვია ბღერდის რეაქციის ხორვატი ნახევარმცველი **ლუკა მოდრიჩი**, რომელმაც გაიმეორა ფრანსისკო პენტოს რეკორდი და ექვსჯერ მოიგო ჩემპიონთა ლიგა (2014, 2016, 2017, 2018, 2022, 2024). განსხვავება მხოლოდ ისაა, რომ პენტომ ეს შეძლო რვა ფინალურ შეხვედრაში, მოდრიჩს კი ასპროცენტიანი შედეგი აქვს – ექვსიდან ექვსივე ფინალური მატჩი მოიგო და ამის გამეორება ძალზე ძნელი იქნება.

მერაბ კალანდიაძე

რამაზ და თემურ ხუროძე-ები ოჯახებით დიდი მწუხარებით იუნყებიან უსათნოესი, სიკეთითა და მშვენიერებით გამოჩენილი, ჩვენი უსაყვარლესი ქალბატონის

ლიანა კაჭაყაძე-ნიშნიანიძის

გარდაცვალებას.
გამოსვენება დიდუბის ღვთისმშობლის ეკლესიიდან 5 ივნისს, 15 საათზე.
დაკრძალვა დიდუბის პანთეონში.

ანზორ გაბისიანის გამოსათხოვარი

ფერდინანდ თავაძის მეტალურგიისა და მასალათმცოდნეობის ინსტიტუტი ღრმა მწუხარებით იუნყება, რომ 93 წლის ასაკში გარდაიცვალა ცნობილი მეცნიერი და ღვანდლისილი ინჟინერი, საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი ანზორ გაბისიანი.

ანზორ გაბისიანი 1950 წელს წარჩინებით დაამთავრა თბილისის მე-7 ვაჟთა საშუალო სკოლა და სწავლა განაგრძო მოსკოვის ფოლადისა და შენადნობების ინსტიტუტში.

ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ ინჟინერ-მეტალურგის კვალიფიკაციით იგი სამშობლოში დაბრუნდა და რუსთავის ახლადგადაჭმული მეტალურგიული ქარხნის მართვის სამსახურში დაიწყო მუშაობა. 1959-1961 წლებში საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის მეტალურგიის ინსტიტუტის ასპირანტურაში სწავლობდა, საკანდიდატო დისერტაციაც იქვე დაიცვა და ტექნიკის მეცნიერებათა კანდიდატის რანგში მუშაობა დაიწყო ინსტიტუტის თხევადი ლითონებისა და წიღების ფიზიკურ-ქიმიური კვლევის ლაბორატორიაში, რომელსაც მოგვიანებით, 1974 წლიდან თავად ჩაუდგა სათავეში.

ბატონი ანზორი ხანგრძლივი მოღვაწეობის მთელ პერიოდში მრავალი საინტერესო გადაწყვეტილების ინიციატორი გახლდათ. მათგან ერთ-ერთმა უდიდესი რეზონანსი გამოიწვია მეტალურგიულ საზოგადოებაში, ეს გახლდათ თხევადი ფოლადის ლუმინესცენციის გამოყენება. 1983 წელს კოლეგებთან ერთად მან დაამუშავა ციხვის შიშვრული საკეტის ჩამოსასხმელი ღარიდან თხევადი ფოლადის ინერტული აირებით, წიდანარმოქმნილი ნარეველითა და ფხვნილოვანი მასალებით შეფერვის ე.წ. ინჟექციური მეთოდი.

საბჭოთა კავშირის შავი მეტალურგიის მინისტრის ბრძანებით გემოლიზებული ტექნოლოგია დაინერგა მეტალურგიულ საწარმოებში მნიშვნელოვანი ეკონომიური ეფექტით. ძნელად თუ მოიძებნება მაგალითი, რომ საკავშირო მინისტრის ბრძანებით ყველა მეტალურგიულ ქარხანაში დანერგილიყო მეტალურგიის ინსტიტუტის და რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის მიერ შემუშავებული ეს ტექნოლოგია, რომელიც შემდეგ „რუსთავის მეთოდი“ სახელით გავრცელდა მსოფლიოში.

ამ სამუშაოს შედეგები გამოქვეყნდა შედეგითი და შეერთებულ შტატებში ჩატარებულ მეფოლადეთა საერთაშორისო კონგრესების პროგრამებში და საფუძვლად დაედო ბატონ ანზორის სადოქტორო დისერტაციას. 1987 წელს მეტალურგიაში „მოღის კანონმდებლობა“ დასავლეთ გერმანულმა ფირმამ „კრუპ პოლიზიუსმა“ შეიძინა ლიცენზია აღნიშნულ ტექნოლოგიურ მეთოდზე, ხოლო 1988 წელს ბატონ ანზორს კოლეგებთან ერთად მიენიჭა საქართველოს სახელმწიფო პრემია მეცნიერებისა და ტექნიკის დარგში.

აქვე მკითხველს შევახსენებთ, რომ მეტალურგიის ინსტიტუტი გამოჩენილი მეცნიერული დაწესებულება გახლდათ მთელ საბჭოთა კავშირში, რისი ერთ-ერთი დადასტურებაც 1986 წელს საბჭოთა კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის გარდამავალი დროებითი მისი დაჯილდოება. ცხადია, რომ ეს მიღწევები ინსტიტუტის თანამშრომელთა მუხლჩაუხრელი შრომის შედეგია, რაშიც ბატონ ანზორს ლომის წილი აქვს შეტანილი.

ანზორ გაბისიანი გახლდათ ეროვნული ენერგიით დამუხტული, რაინდული თვისებებით შემკული, უაღრესად აზრიანი სათნო პიროვნება და უღალატო მეგობარი. ინსტიტუტი ამ მოსაგონარით ემშვიდობება ბატონი ანზორის ნათელ სულს.

ფერდინანდ თავაძის ვიბალურბიისა
და მასალათმცოდნეობის
ინსტიტუტის თანამშრომლები

მეუღლე იამზე შენგელია, შვილი თენგიზი (თენგო), შვილიშვილები გიორგი, ია, ქეთევან, ელენე ქობულაძეები, რძლები იზა ლოსაშვიდი, მარი ხვედელიძე, ძმა სპარტაკ ქობულაძე მწუხარებით იუნყებიან, რომ გარდაიცვალა დიდი ტრადიციული ოჯახის წინამძღოლი, უსაყვარლესი მეუღლე, მამა და ბაბუა

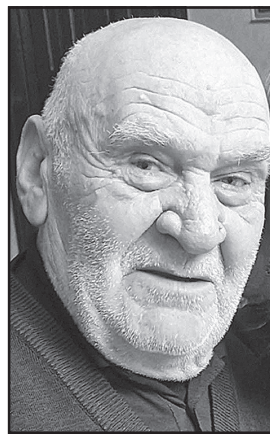
ანზორ მიხეილის ძე ქობულაძის

დაკრძალვა 5 მაისს, ხუთშაბათს, ქ. სამტრედიის, გამოსვენება – ქეთევან წამებულის ქუჩა (ყოფილი კრილოვის) №8, 15 სთ.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია გულწრფელად თანაუგრძნობს გაზეთის მთავარ რედაქტორს, ბატონ სპარტაკ ქობულაძეს ძმის

ანზორ მიხეილის ძე ქობულაძის

გარდაცვალების გამო. უსამძიმრებს აგრეთვე განსვენებულის ოჯახს, სანათესაოს და სამეგობროს.

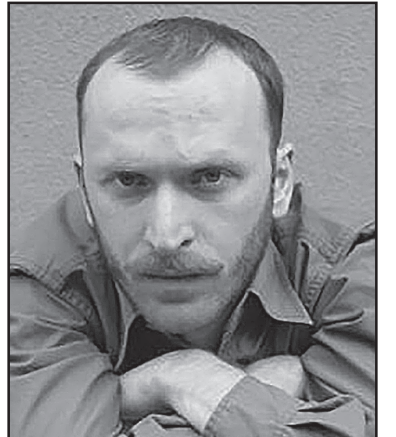
მწერალი მალხაზ ხარბაძია 51 წლის ასაკში გარდაიცვალა

„წარმოუდგენლად გვიძმის ამ სიტყვების დანერგა – მალხაზი მალხაზ ხარბაძია, ქართველი მწერალი და ლიტერატურათმცოდნე, „არილის“ რედაქტორი და მასულდგმულმგებელი“, – წერს გამოცემა „არილი“.

ლიტერატურათმცოდნის, მწერლისა და ესეისტის მალხაზ ხარბაძიას გარდაცვალების გამო მწუხარებას გამოთქვამს საქართველოს კულტურის სამინისტრო.

მალხაზ ხარბაძია იყო ჟურნალების – „ცხელი შოკოლადის“ (2013 წლის აპრილიდან 2014 წლამდე) და „არილის“ მთავარი

რედაქტორი; სხვადასხვა წელს მიღებული აქვს ლიტერატურული პრემია „საბა“; 2007 წელს პრემია გადაეცა ნომინაციაში – საუკეთესო ლიტერატურული კრიტიკა, ესეისტიკა და დოკუმენტური პროზა კრებულით „პირადი მიმართულება“; 2015 წელს გაიმარჯვა ნომინაციაში საუკეთესო ლიტერატურული კრიტიკა წიგნისთვის „ტექსტი და სიმართლე – კრიტიკა, ლიტერატურის პოლიტიკა, დაკვირვებები“; 2021 წელს პრემია გადაეცა ჟურნალ „არილს“ ლიტერატურის განვითარებაში შეტანილი განსაკუთრებული წვლილისთვის.

საქართველოს კულტურის სამინისტრო უსამძიმრებს მალხაზ ხარბაძიას ოჯახის წევრებს, კოლეგებსა და მეგობრებს.

შემოტანილი სათესლე კარტოფილი განადგურებას დაექვემდებარა

ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურის საბაჟო გაშვებ პუნქტში „სარფი“, თუშაძეთის რესპუბლიკიდან შემოტანილი 48 ტონა სათესლე კარტოფილი იქნა შეჩერებული.

შემოსავლების სამსახურის ინფორმაციით, სასაზღვრო-საპარანტინო კონტროლის პროცედურების განხორციელების დროს გამოვლინდა საქართველოს ფიტოსანიტარიულ მოთხოვნებთან შეუსაბამობა. კერძოდ, სათესლე კარტოფილის პარტიებს არ გააჩნდა ჯიშების იდენტიფიცირებისათვის საჭირო შესაბამისი ეტიკეტები, ტუბერებზე აღნიშნული ობისა და ლპობის ნიშნები და ასევე, დასაშვებზე მეტი რაოდენობის ნიადაგი.

საქართველოს მთავრობის 2019 წლის 20 სექტემბრის №463 დადგენილების შესაბამისად, აღნიშნული საქონელი დაექვემდებარა განადგურებას.

ნარკოდანაზავის ბრალდებით 5 პირი დააკავეს, მათ შორის 4 ნარკორეალიზატორია

შინაგან საქმეთა სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის ნარკოტიკების უპაწოზო გზების წინააღმდეგ ბრძოლის მთავარი სამმართველოს თანამშრომლებმა, თუშაძეთში დონისძივებისა და საგამოძიებო მოქმედებების შედეგად, ნარკოდანაზავის ბრალდებით 5 პირი დააკავეს, მათ შორის 4 ნარკორეალიზატორია, – ინფორმაციას შსს ავრცელებს.

განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შეძენა-შენახვისა და რეალიზაციის ბრალდებით დაკავებული არიან: 1986 წელს დაბადებული გ.ს., 1980 წელს დაბადებული შ.კ., 1989 წელს დაბადებული ზ.ვ., 1968 წელს დაბადებული ზ.ტ. და 2000 წელს დაბადებული გ.მ. დანაშაულები 20 წლამდე ან უვადო თავისუფლების აღკვეთას ითვალისწინებს.

შინაგან საქმეთა სამინისტროს თანამშრომლებმა მოსამართლის განჩინების საფუძველზე არაერთი ფარული საგამოძიებო მოქმედება ჩატარეს, რითაც დადგინდა, რომ ბრალდებული ნარკორეალიზატორები ნარკოტიკულ საშუალებებს სისტემატურად ყიდდნენ.

**ს.ს. „საქართველოს
სახელმწიფო
ელექტრონიკა“
ასხადას
აუქციონი**

მის მალანსზე რიცხული, საქართველოს სხვადასხვა რეგიონში არსებული მიწის ფართობის, მათზე განთავსებულ კონსტრუქციებთან ერთად, იჯარის ფორმით (დროებით სასაიდლო-ან სარგებლობაში) გადაცემის მიზნით - 3 (სამი) ლოტად.

დეტალური ინფორმაცია შეგიძლიათ იხილოთ, ს.ს. „საქართველოს სახელმწიფო ელექტრონიკის“ ინტერნეტ გვერდზე: www.gse.com.ge და ასევე, საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მომსახურების სააგენტოს ინტერნეტ გვერდზე: www.eauction.ge

საკონტაქტო პირი:
გიორგი ოდიშვილი
ტელეფონი: ქალაქის – 2-510-281, მობილური – 5 77 24 02 33

ლაბინდარული იოსებ ჟორდანიას სახელობის სკვერი – თბილისში

ვაჟა-ფშაველას გამზიდვის მე-7 კვარტალში მდებარე სკვერის გადართობის პროექტი იოსებ ჟორდანიას სახელით მიეწოდება. სკვერის გადართობის პროექტი იოსებ ჟორდანიას სახელით მიეწოდება. სკვერის გადართობის პროექტი იოსებ ჟორდანიას სახელით მიეწოდება.

მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორისა და რეპროდუქციული მედიცინის ფუძემდებლის იოსებ ჟორდანიას სახელობის მინიჭების ინიციატივით ქართულ-გერმანულმა რეპროდუქციულმა ცენტრმა მიმართა თბილისის საკრებულოს. წერილს ხელს

ანდრეას როგორც რეპროდუქციული ცენტრის, ისე ი. ჟორდანიას სახელობის ინსტიტუტის თანამშრომლები, სულ 300-ზე მეტმა ექიმმა მოაწერა ხელი მიმართვას. თბილისის საკრებულომ 2025 წლის 28 იანვარს მიიღო გადაწყვეტილება ვაჟა-ფშაველას გამზიდვის, მე-7 კვარტალში, მდებარე უსახელო სკვერისთვის იოსებ ჟორდანიას სახელის მინიჭების შესახებ.

იოსებ ჟორდანიას რეპროდუქციული მედიცინის პიონერი იყო საქართველოში. 1958 წელს მან დააარსა ქალის ფიზიოლოგიისა და პათოლოგიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტი, რომელსაც დღეს მისი სახელი ჰქვია. 1962 წელს ბრახილიდან დაბრუნებისას იგი ტრავიკულად დაიღუპა, როცა თვითმფრინავის კატასტროფისას ცდილობდა ბავშვის გადარჩენას. ცერემონიის ფარგლებში, სიმბოლურად დაირგო ხე.

ბოლნისში – ღვინის ფესტივალი 2025

ბოლნისში დაცული ადგილ-ნარმოვების დასახელების ღვინის ფესტივალი გაიმართა. ამ შინაარსის ღვინის ფესტივალი საქართველოში მესამედ ტარდება და ის ტრადიციულად სლოვანს – ბოლნისი – ოქროსფერი ღვინის ქალაქი ეხმარება.

ღვინის ფესტივალში საქართველოს სხვადასხვა კუთხის 60-მდე მეღვინეობა იყო წარმოდგენილი. მონაწილეებს შორის იყვნენ როგორც მსხვილი მწარმოებლები, ასევე მცირე და საშუალო მარნები, სა-

ოჯახო მეღვინეობები – ყველა, ვინც ადგილობრივობის დასახელების ღვინოს აწარმოებს.

ფესტივალის ფარგლებში, 17 მაისს, ქართულ-გერმანული ღვინის სახელობის ჩატარდა ღვინის კონკურსი, რომლის გამარჯვებულების ვინაობაც, ფესტივალზე საზეიმო ვითარებაში

გახდა ცნობილი. წელს ჟიურის წევრებმა 20 დაცული ადგილობრივობის დასახელების, 138 ღვინის ნიმუში ბრმა დეგუსტაციით შეაფასეს. ღვინის კონკურსში მონაწილე – 26 მეღვინეობას ბრინჯაო, ხოლო 14 მწარმოებელს, ვერცხლი გადაეცა. რაც შეეხება ოქროს

– ოქროს შეფასება ფესტივალზე სულ 19-მა ღვინობა დაიმსახურა. გამარჯვებულებს შორის, 6 ოქროთი, 6 ვერცხლითა და 9 ბრინჯაოთი გაერთიანება ღვინო ბოლნისის წევრი ბოლნისური მარნები იყვნენ.

სიღნაღის მესამე საერთაშორისო თეატრალური ფესტივალი

საქართველოს კულტურის სამინისტროს მხარდაჭერით, სიღნაღის მესამე საერთაშორისო თეატრალური ფესტივალი გორაკ-მის შოთა რუსთაველის სახელობის კულტურისა და ხელოვნების ცენტრის სახელობის თეატრის სპეციალ „სახელო მარსკვლავით“ გაიმართა.

კულტურის სამინისტროს ინფორმაციით, ერთმომქმედებიანი ლირიკული კომედია რეჟისორმა ლუკა ინკიერველმა დადგა. წარმოდგენა სიღნაღის მუნიციპალურ თეატრში გაიმართა.

წლებადღეული ფესტივალის უფრო მასშტაბურია და მასში მონაწილეობს რვა ქართული და ოთხი უცხოური თეატრი თურქეთიდან, რუმინეთიდან, არაბთა გაერთიანებული სამეფო-

ებიდან და აზერბაიჯანიდან. გარდა საკონკურსოდ შერჩეული სპექტაკლებისა, ფესტივალის ფარგლებში ჩატარდება მეტყველების, მსახიობის ოსტატობის, სცენური მოძრაობის, მუსიკისა და სხვა მასტერკლასები. ფესტივალზე პირველად გაიმართება ფილმის „ეიმუნტას ნეკროპუსი – ჰორიზონტის გადაწევა“ ჩვენება.

ქართული სამზარეულო სოცხალი კულტურაა

საქართველოს ტურიზმის ეროვნული ადმინისტრაციისა და შვეიცარიული ავიაკომპანია Edelweiss Air-ის ერთობლივი მარკეტინგული კამპანიის ფარგლებში, შვეიცარიული გამოცემა Blick საქართველოს ტურისტული მიმართულების შესახებ ვრცელ სტატი-

ას აქვეყნებს. სტატიაში მიმოხილულია საქართველოს ტურისტული პროდუქტები, მუნება, კულინარია და ღვინო, – ინფორმაციას საქართველოს ტურიზმის ეროვნული ადმინისტრაცია ავრცელებს.

„რაც ჩემთვის ყველაზე შთაბეჭდილი იყო საქართველოში მოგზაურობის დროს, ეს ქართული კერძები და ღვინოა, ქართული სამზარეულო სიამოვნებაზე მეტია – ის სოცხალი კულტურაა“, – წერს Blick.

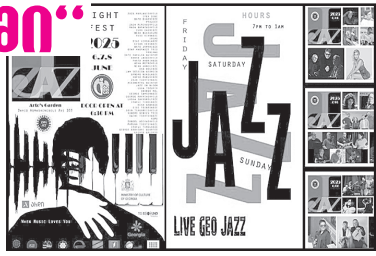
სტატიაში აღწერილია საქართველოში ღვინის წარმოების მ-ათასწლოვანი ტრადიცია, ქვევრში ღვინის მომზადების წესები. ავტორი შვეიცარიულ მკითხველს აცნობს მარანში მიღებულ შთაბეჭდილებას, ასევე ქართულ ეროვნულ კერძებს.

„ზაფხულის ღამის ჯაზი“ „არტოს ბაღში“

3-დღიან ფესტივალში, რომელიც უკვე მეექვსე წელია ტარდება თბილისის ისტორიულ „არტოს ბაღში“, ყოველ წელს მონაწილეობენ როგორც დამწყები, ასევე საქართველოსა და მსოფლიოში აღიარებული ქართველი მუსიკოსები. წელს მსმენელის წინაშე წარდგება 120-მდე მუსიკოსი, – ინფორმაციას ტურიზმის ეროვნული ადმინისტრაცია ავრცელებს.

„ფესტივალის მსვლელობისას გაიმართება მხატვართა ნამუშევრების, ხელნაკეთი აქსესუარების და რარიტეტული ნივთების გამოფენა-

გაყიდა. ფესტივალის ორგანიზატორია მუსიკოსთა კავშირი ZMG-ART, ფესტივალის მხარდამჭერია თბილისის მერია, საქართველოს კულტურის სამინისტრო, ტურიზმის ეროვნული ადმინისტრაცია.

მისამართი: აღმაშენებლის გამზირი 103, არტოს ბაღი.

ქორეოგრაფიული ანსამბლების ფესტივალი „ხომლი 2025“

ცაგერში ქორეოგრაფიული ანსამბლების მეორე რესპუბლიკური ფესტივალი „ხომლი 2025“ გაიმართა.

„მზვანე თეატრში“, ცაგერის ეს-თეტიკური ცენტრის ორგანიზებით და ცაგერის მუნიციპალიტეტის მხარდაჭერით, საქართველოს სხვადასხვა კუთხიდან ჩამოსული 24 ანსამბლის 800-მდე მოცეკვავემ მოიყარა თავი, მათ შორის გახლდათ ქორეოგრაფიული ანსამბლი „ლეჩხუმი“.

ლონისძეებს უძღვებოდა ანსამბლ „ლეჩხუმის“ ქორეოგრაფი, ფესტივალის ერთ-ერთი ორგანიზატორი ზესარიონ ჩანქსელიანი.

რესპუბლიკურ ფესტივალს ესწრებოდნენ რაჭა-ლეჩხუმი-ქვემო სვანეთის სახელმწიფო რწმუნებულის მოადგილეები – ქრისტინა კობახიძე, ალექსანდრე თეთისანი, ცაგერის მუნიციპალიტეტის მერის მოვალეობის შემსრულებელი რევაზ ახვლედიანი, საკრებულოს თავმჯდომარე ჭაბუკი ჭაბუკიანი.

საქართველოს კულტურის სამინისტრო

გამომცემელი და
მთავარი რედაქტორი
სპარტაკ ჟოგულია
(599-36-00-35)

რედაქტორის მოადგილე
მამუკა ვაშაქიძე
(597-22-07-04)

შემოქმედებით ჯგუფი:
ალექო ასლანიშვილი,
თემურ ქორიძე,
ოთარ ტურაბელიძე,
გია პლატონიშვილი.

პიარისა და
მარკეტინგის მენეჯერი
რუსუდან ჟოგულია
(577-77-27-17)

ტექნიკური რედაქტორი:
კახა ქორიძე.

სტილისტი-კორექტორები:
ნაირა კვეკელია,
მაია იორამაშვილი.

ოპერატორი
შორენა გვილია.

გაზეთის განახლებული
ლოგოს ავტორი
გიორგი ნადარეიშვილი.

მისამართი:
თბილისი,
აკაკი წერეთლის №116

წერილები გამოგზავნეთ
ელექტრონულ მისამართზე:
sak@sak.ge

გაზეთი დამოუკიდებელია
და ხელმძღვანელობს
თავისუფალი პრესის
პრინციპით. რედაქციის აზრი,
შესაძლოა, არ ემთხვეოდეს
ავტორთა მოსაზრებებს.

ფაქტების სიზუსტეზე
პასუხისმგებელია ავტორი.
საავტორო უფლებები
დაცულია. რედაქცია
პასუხს არ აკისრებს სოციალური
ქსელიდან და სხვა
მედია-საშუალებებიდან
გადმოგზავნილ, ან უხსოვრო
პრესიდან თარგმნილ
მასალების, ფაქტების,
ინფორმაციის სიზუსტეზე.

იბეჭდება სტამბა
„ქოლოში“
ე. ბაღდაძის №3

კოდორი
ჭაბუკი
uac(უაკ)070.4(479.22)
C-323

რეკლამისთვის
დარეკით:
577-77-27-17
rkobulia29@gmail.com
ნაბიჯები თანხა
ჩარიცხეთ ანგარიშზე:
GE90BG000000538329790

**მოგაწვამ
ნომერი
გამოვა
პარასკევს,
6 ივნისს**